

White noise, black words

CreArt Exhibition 2014

Culture

CreArt
NETWORK OF CITIES FOR
ARTISTIC CREATION

INSTITUTIONS THAT PARTICIPATE IN THE CREART PROJECT

- Centrul Cultural Județean Arad (RO)
- PI, ARTKOMAS' (LT)
- Câmara Municipal de Aveiro (PT)
- Comune di Genova (IT)
- Consiliul Județean Harghita (RO)
- Hrvatsko društvo likovnih umjetnika - HDLU (HR)
- Kristiansand Kommune (NO)
- Comune di Lecce (IT)
- Stadt Linz – Linz Kultur (AT)
- Magistrát města Pardubic (CZ)
- Stichting 1d11 (NL)
- Fundación Municipal de Cultura – Ayuntamiento de Valladolid (ES)
- Vilniaus rotuše (LT)

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any or by any means, whether electrical, chemical, mechanical, optical, recording or photocopying, without prior permission of the publisher.

Editor: *Ayuntamiento de Valladolid*
Fundación Municipal de Cultura

Design: *dDC*

D.L.: VA

Index

INTRODUCTION

- <i>Miguel Amado and João Laia + Rosa Lleó (Curators)</i>	7

SELECTION OF IMAGES	11

LIST OF WORKS	37

ARTISTS' BIOGRAPHIES	43

ĮVADAS

- <i>Artūras Zuokas</i>	55

- <i>Miguel Amado João Laia + Rosa Lleó</i>	57

MENININKŲ BIOGRAFIJOS	61

UVOD

- <i>Josip Zanki</i>	71

- <i>Miguel Amado i João Laia + Rosa Lleó</i>	75

BIOGRAFIJE UMJETNIKA	79

INTRODUCERE

- <i>Borboly Csaba</i>	89

- <i>Miguel Amado și João Laia + Rosa Lleó</i>	93

BIOGRAFIILE ARTIȘTIILOR	97

BEVEZETŐ

- <i>Borboly Csaba</i>	107

- <i>Miguel Amado és João Laia + Rosa Lleó</i>	109

A MŰVÉSZEK ÖNÉLETRAJZA	113

WHAT IS CreArt?	121

INTRODUCTION

Miguel Amado and João Laia + Rosa Lleó
Curators

White noise is a random signal with a constant power spectral density. This expression is employed in various disciplines, from physics to telecommunications, acoustical engineering to statistical forecasting. But when we encounter the term, we nostalgically imagine the resonance of television back when there used to be moments of no transmission. Rather than understanding white noise scientifically or technically, we define it as a wave that, heard like a hissing, resembles the /sh/ sound.

Black are the words written on a pad of paper or published in a book or newspaper. They define language and communication. We type them every day, ad infinitum. We also display them in moments where we want our voices to be heard in the public space, such as political events. They become documents and archive—history.

But black could also be an adjective to describe words that we cannot hear, those coming from the unconscious. The expression “black words” can thus have a connotation of the less visible. It could apply to what is said during esoteric rituals, or in dreams, or in anything to do with the occult.

This metaphor characterizes the works featured in the CreArt 2014 exhibition. A constant “white noise” is heard in Vilnius (Lithuania), Zagreb (Croatia), and Miercurea Ciuc (Romania), the cities in which the show takes place. Images of disruption and technology, ranging from the subjective to the social, give a hint of the pulse of the selected artists from the cities of the CreArt network.

The featured works are in an array of media: painting, sculpture, drawing, photography, installation, video. Some of them are site-specific, being remade in each gallery according to its architecture. They offer up realistic depictions and dreamlike representations, rational positions and unconscious tensions, perceptible objects and ghostlike entities, primitive rituals and daily actions, conversational dynamics and intimate gestures.

Some artists demonstrate a particular interest to the sense of sight by considering the relationship between form and the experience of the body. They employ abstraction to play with perception. Martin Dašek’s *25 cm Under* (2013) is a site-specific installation made of wood and white fabric that alters the

circulation of visitors within the gallery. The artist constructs a narrow corridor that the viewer crosses alone, walking in silence yet aware of his or her own presence.

Kateřina Vorlová's sculptures are delicate wooden sticks that lay against the wall in a fragile balance that makes them look like tools for an intimate performance. In Vildan Turalic's photographs, geometrical textile patterns emerge from the natural landscape, playing with our perception of space, both physical and as represented. Felix-Benedict Sturm's sculptures, made with stone or tubes of fluorescent light, are extremely material (even if stressing the optical), generating a "negative" space around themselves.

La tridimensionalidad de la línea (The Tridimensionality of the Line), an ongoing series that David del Bosque initiated in 2014, responds to a study of geometry in space. The artist explores the line to create sculptures in different colors and shapes. Amaya Bombín's site-specific installations are made with red thread applied onto architectural elements, for instance columns or stairs, revealing some of the building's nuances.

Patricija Gilyte's installations, often employing domestic materials such as curtains, also create a tenuous perception of space, through transparencies and trompe l'oeil. Nina Hove reflects on the landscape as an introspective journey; her photographs are subjective inquiries into locations such as Istra (Russia), Paris, or Hardanger (Norway).

Other artists concentrate on rumor, something that is not easily perceivable but somehow disturbs normality. The duo Fokus Grupa presents *I Sing to Pass the Time* (2011–14), drawings that trace a lineage of protest related to artistic practice. Dating back to the beginning of the twentieth century, this kind of action is again very relevant given the market-driven pressures that artists face today. This narrative-based work tells an alternative history of art with the beauty of pencil on paper.

Kurt Lackner and Julio Falagán examine a given context in their collaborations, always related to the city where they are temporarily living. They stroll around flea markets, in the style of a *dérive*, in search of iconographic materials. The result is a large-scale assemblage of all kinds of images—and sometimes objects—that reveals as much of the local identity as of the artists' idiosyncratic personalities.

Psychological patterns are a major line of inquiry for a group of artists for whom episodes of daily life become a case study for the discovery of imperceptible aspects of the social fabric. Ana Hušman's *Postcards* (2013) is a set of videos that concern themselves with everyday occurrences, exploring the role of women in a patriarchal society and how this has been portrayed in the media.

Emanuela Rizzo focuses on football as a communal exercise of gathering and building something together. Sandro Marasco's documentation of his 2008

Progetto Conar (Conar Project) narrates the establishment of an office for recommendations that might be used to land jobs or to develop a career. The artist reminds us how this practice is still prevalent in the current labor market, reflecting the precarious nature of working conditions today.

Another group of artists delves into other facets of human behavior, including the irrational. Ritual is important in the works of *József Fülöp* and *Dana Stana-Rata*. *Fülöp*'s drawings use the human figure in a formless and repetitive pattern, whereas *Stana-Rata*'s sculptures refer to Romania's vernacular architecture as well as Japanese calligraphy's association with meditation.

Remigijus Venckus's photographs present male and female characters that appear to be from another world, with no specific reference and a mysterious expression. *Saulius Dastikas*'s painting *Figures at the Ganges* (2013) depicts a spiritual journey through time informed by the evocative landscape of the Ganges River in India.

Sérgio Marques addresses, through the use of electronics, the relationship between the material world and the ethereal. *Nuvola Ravera*'s series *Pink Elephant* (2013), made of various objects and photographs, is a subtle reference to what we see when we are in an unconscious state of mind; she refers to the pieces as "hallucinations."

White Noise, Black Words moves between two apparent opposites: space configuration and states of imagination. These major drives of the exhibition are allegories for the relationship between the scientific and the irrational, the geometric and the informal, the social and the psychological. The featured works suggest that art is a mixture of all of these, and that, in the end, such oppositions are always simply two sides of the same coin. Or, better put, they are the "black words" that create the unusual sound that is white noise.

SELECTION OF IMAGES

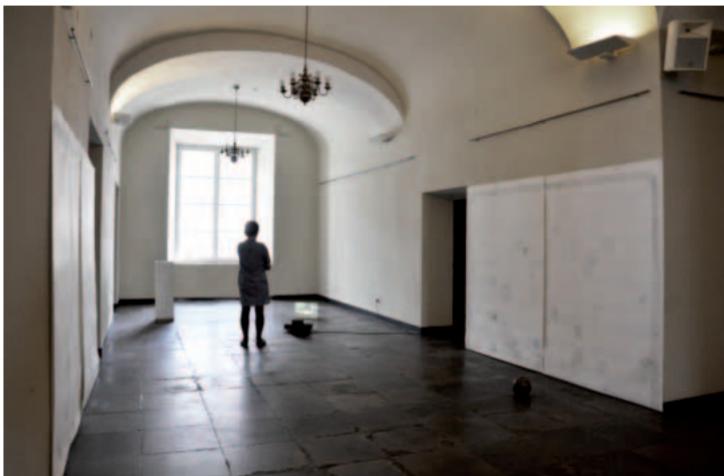
Vilniaus rotušė. Vilnius, Lithuania

HDLU – Meštrović Pavilion, Ring Gallery. Zagreb, Croatia

Galeria de Artă a Consiliului Județean Harghita. Miercurea-Ciuc, Harghita County, Romania

Emanuela Rizzo. *Another Game*. 2010. Vilniaus rotušė

Martin Dašek. *25 cm Under*. 2013. Site-specific installation in Ring Gallery, HDLU

Martin Dašek. *25 cm Under*. 2013. Site-specific installation in Vilniaus rotušė

Patricija Gilyte. *White Balance*. 2014

Patricija Gilyte. *White Balance*. 2014

Felix-Benedict Sturm. *2 Piece Puzzle #1*. 2011 / *Frames*. 2012

Nina Hove. *Vernet-les-Bains*. 2011 / *Hardanger*. 2013 / *Istra*. 2013 / *Paris*. 2013
Ring Gallery. HDLU

David del Bosque. *The Tridimensionality of the Line #10*. 2014

Fokus Grupa. *I Sing to Pass the Time*. 2011–14

Felix-Benedict Sturm. *2 Piece Puzzle #1*. 2011

Ring Gallery. HDLU

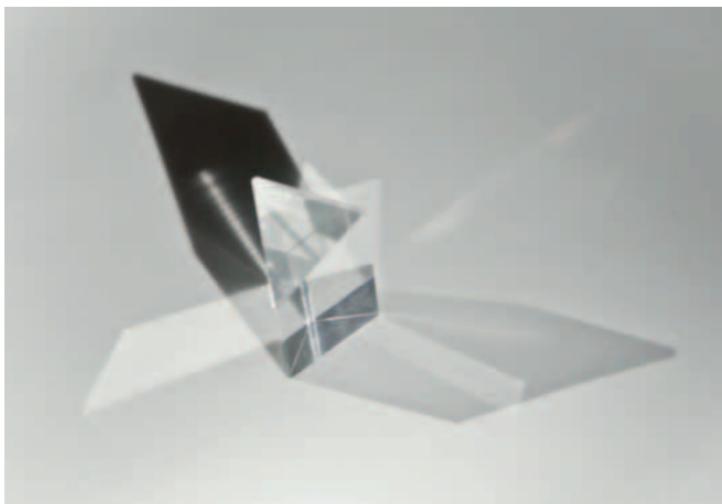

David del Bosque. *The Tridimensionality of the Line #10*. 2014

Nuvola Ravera.
Pink Elephant,
Hallucination #8
2013

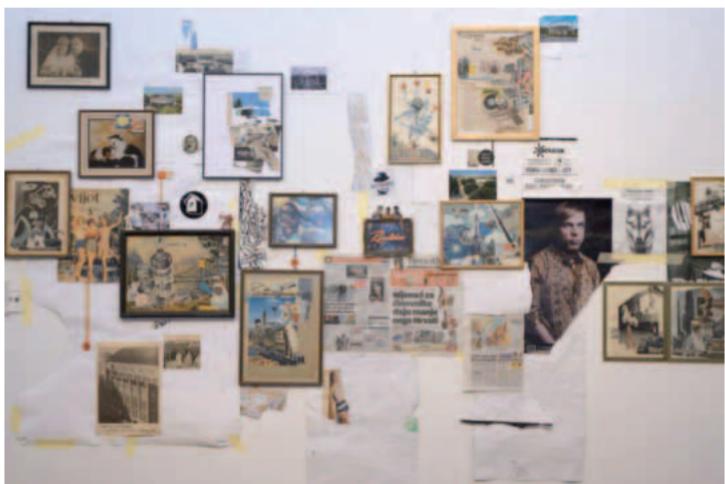

Nuvola Ravera.
Pink Elephant,
Hallucination
#93
2013

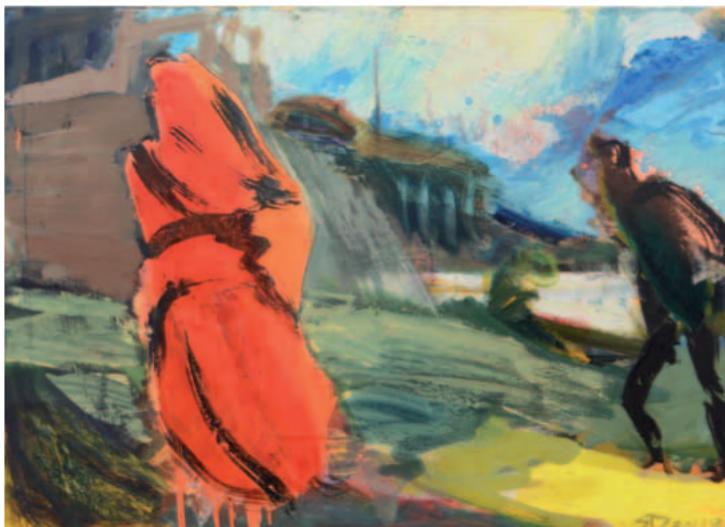

Kurt Lackner & Julio Falagán. *Warum ist mir nichts eingefallen? (Why Didn't I Have Any Idea(s)?)*. 2013–14
Site-specific installation in Vilniaus rotušė

Kurt Lackner & Julio Falagán. *Warum ist mir nichts eingefallen? (Why Didn't I Have Any Idea(s)?)*. 2013–14

Saulius Dastikas. *Figures at the Ganges*. 2013

Saulius Dastikas. *Figures at the Ganges*. 2013

Sérgio Marques. *Momentum*. 2013

Remigijus Venckus. *Gaze #1*. 2013 / *Gaze #2*. 2013

Ring Gallery. HDLU

Sérgio Marques. *Momentum*. 2013

Remigijus Venckus. *Gaze #1*. 2013 / *Gaze #2*. 2013

József Fülöp. *Faces*. 2013

Dana Stana-Rață.
Marks for Time.
2000
Vildan Turalic.
Synthesis. 2011
Ring Gallery. HDLU

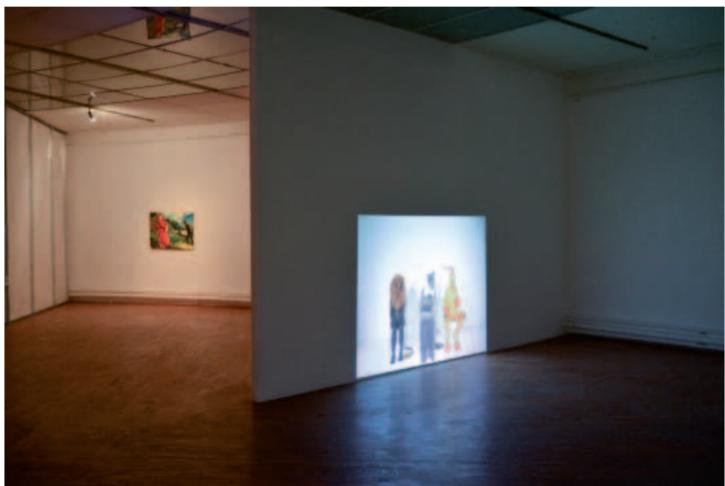
Dana Stana-Rață.
Marks for Time.
2000

Kateřina Vorlová. *Space of Home*. 2009

Kateřina Vorlová. *Space Drawing*. 2011

Saulius Dastikas.
Figures at the Ganges.
2013
Ana Hušman.
Postcards (Animals).
2013

Ana Hušman.
Postcards (Dialog)
2013

Vildan Turalic.

Untitled.

2012

Fokus Grupa.

I Sing to Pass the

Time

2011–14

Vildan Turalic. *Untitled*. 2012 / *Synthesis*. 2011. Vilniaus rotušė

Felix-Benedict Sturm.
2 Piece Puzzle #1. 2011
Ring Gallery. HDLU

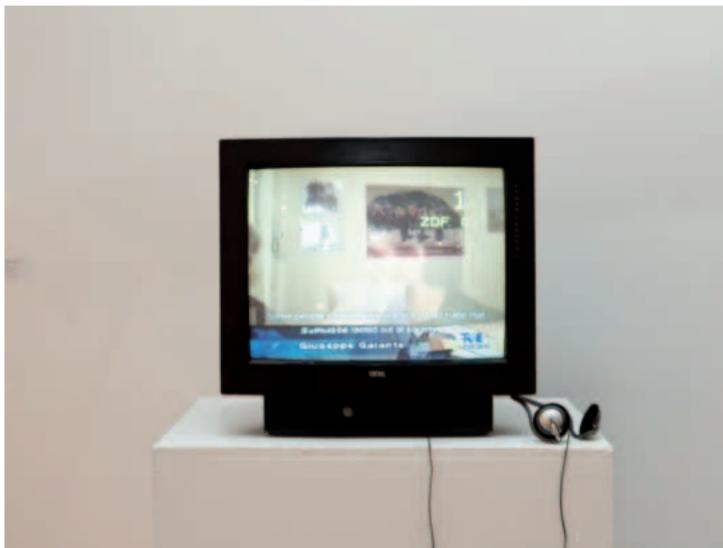

Felix-Benedict Sturm.
2 Piece Puzzle #1
2011

Nina Hove. *Vernet-les-Bains*. 2011 / *Hardanger*. 2013 / *Istra*. 2013 / *Paris*. 2013

Sandro Marasco. *Progetto Conar (Conar Project)*. 2008

Sandro Marasco. *Progetto Conar (Conar Project)*. 2008

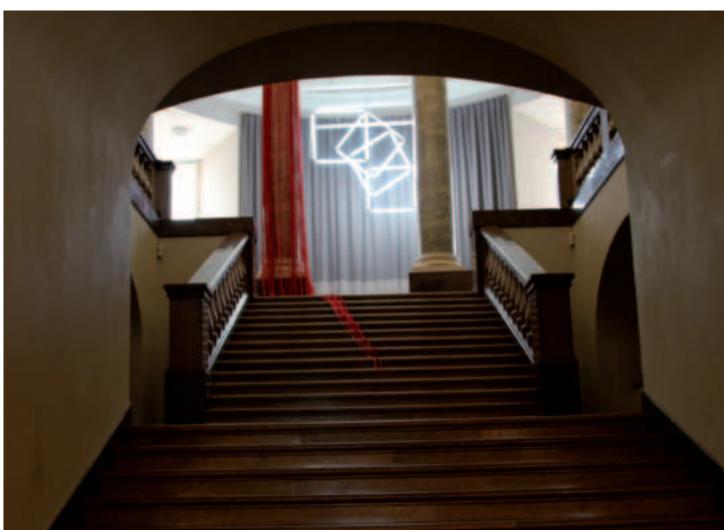

Amaya Bombín. *Roots*. 2014

Site-specific installation in Barrel Gallery. HDLU

Amaya Bombín. *Roots*. 2014

Amaya Bombín. *Roots*. 2014
Site-specific installation in Vilniaus rotušė

LIST OF WORKS

LIST OF WORKS

AMAYA BOMBÍN

Roots, 2014

Thread

Dimensions variable

DAVID DEL BOSQUE

La tridimensionalidad de la línea #10 (The Tridimensionality of the Line #10), 2014

Chipboard, HPL, and PVC

160 x 130 x 22,8 cm

La tridimensionalidad de la línea #11 (The Tridimensionality of the Line #11), 2014

Chipboard, HPL, and PVC

71,2 x 7,1 x 5 cm

La tridimensionalidad de la línea #14 (The Tridimensionality of the Line #14), 2014

Chipboard, HPL, and PVC

69,3 x 7,1 x 5 cm

La tridimensionalidad de la línea #17 (The Tridimensionality of the Line #17), 2014

Chipboard, HPL, and PVC

8,4 x 230 x 80 cm

MARTIN DAŠEK

25 cm Under, 2013

Fabric and wood

50 x 500 x 1000 cm

SAULIUS DASTIKAS

Figures at the Ganges, 2013

Oil on canvas

75 x 105 cm

JÓZSEF FÜLÖP

Faces, 2013

Ink on paper

16 x 18 cm

PATRICIJA GILYTE

White Balance, 2014

Curtains and plaster

240 x 680 x 12 cm

FOKUS GRUPA

I Sing to Pass the Time, 2011–14

Pencil on paper

25,1 x 177 cm

NINA HOVE

Vernet-les-Bains, 2011

Gelatin silver print

70 x 100 cm

Hardanger

, 2013

Gelatin silver print

100 x 70 cm

<i>Istra</i> , 2013 Gelatin silver print 70 x 100 cm	<i>Pink Elephant, Hallucination #93</i> , 2013 Chromogenic print 50 x 70 cm
<i>Paris</i> , 2013 Gelatin silver print 100 x 70 cm	EMANUELA RIZZO <i>Another Game</i> , 2010 Video, colour, sound, 3 min.; charcoal on paper, football, and stickers Dimensions variable
ANA HUŠMAN <i>Postcards</i> , 2013 Video and 16mm film transferred to video, colour, sound/silent, 3:58 min., 8:30 min., and 5:21 min.	DANA STANA-RATĀ <i>Marks for Time</i> , 2000 Polystyrene, paper pulp, putty, pigment, powdered glass, char- coal, pastel, aluminum foil, sand, other materials, and parchment paper Dimensions variable
KURT LACKNER & JULIO FALAGÁN <i>Warum ist mir nichts eingefallen?</i> (<i>Why Didn't I Have Any Idea(s)?</i>), 2013–14 Collage on paper, collage on wall, and found objects Dimensions variable	FELIX-BENEDICT STURM <i>2 Piece Puzzle #1</i> , 2011 Concrete (2) 30 x 30 x 30 cm
SANDRO MARASCO <i>Progetto Conar</i> (Conar Project), 2008 Video, colour, sound, 2:17 min.	<i>Frames</i> , 2012 Fluorescent tubes, aluminium joints, and cables (4) 90 x 90 x 2,5 cm
SÉRGIO MARQUES <i>Momentum</i> , 2013 Wood, glass, Styrofoam, and electronic system 145 x 31 x 31 cm	VILDAN TURALIC <i>Untitled</i> , 2012 Gelatin silver print 65 x 58 cm
NUVOLA RAVERA <i>Pink Elephant, Hallucination #8</i> , 2013 Collage on chromogenic print and wood 53 x 40 cm	<i>Synthesis</i> , 2011 Chromogenic print 120 x 185 cm

REMIGIJUS VENCKUS

Gaze #1, 2013

Inkjet print

42 x 59,4 cm

Gaze #2, 2013

Inkjet print

42 x 59,4 cm

KATEŘINA VORLOVÁ

Space Drawing, 2011

Wood

280 x 30 x 27 cm

280 x 1 x 3 cm

140 x 3,5 x 4 cm

58 x 9 x 29 cm

100 x 50 x 55 cm

187 x 3 x 65 cm

Space of Home, 2009

Wood

2,5 x 2,5 x 11 cm

2,5 x 2,5 x 5 cm

ARTISTS' BIOGRAPHIES

ARTISTS' BIOGRAPHIES

AMAYA BOMBÍN

Amaya Bombín (born in Valladolid, Spain, in 1977) studied art at the University of Salamanca, Spain. Her work has been featured in venues such as LAVA, Valladolid, 2014; the ECCO Museum, Cádiz, Spain, 2014; Teatro Calderón, Valladolid, 2014; Convento de Las Francesas, Valladolid, 2014; Kad-mium Kunstencentrum, Delft, Holland, 2013; CCA Museum, Andratx, Spain, 2013; Convent de la Missió Gallery, Palma de Mallorca, Spain, 2012; MACRO, Rome, 2010; and Columpio, Madrid, 2010. She currently lives between Madrid and Valladolid, Spain.

Bombín symbolizes her roots through the color red, using stones and thread, which are related in various cultures to the world of ancestors. Elsewhere, they are symbols of belonging to a place, or building an identity. The accessory and the essential come together in these materials, and Bombín tries through them to reflect on a collective biography. She modifies places via site-specific installations and performances; her practice also includes drawing and photography.

DAVID DEL BOSQUE

David del Bosque (born in Valladolid, Spain, in 1976) studied art at the University of Salamanca, Spain. His work has been featured in venues such as MUSAC, León, Spain, 2014; Delta Art Gallery, Arad, Romania, 2014; Myung Gallery, Seoul, 2010–12; Variable Space, Chicago, 2012; Galería Rita Castel-lote, Madrid, 2008; Galería Benito Esteban, Salamanca, Spain, 2006; and Gale-ria Evelio Gayubo, Valladolid, 2005. He currently lives in Valladolid.

Del Bosque seeks to represent the line in three-dimensional geometric sculptures, for which he uses plates of different colors and lengths to generate visual effects. He is interested in creating new perceptions through site-specific installations that take into account the movement of the visitors vis-à-vis their position in space.

MARTIN DAŠEK

Martin Dašek (born in Pardubice, Czech Republic, in 1981) studied art at the Academy of Art, Architecture, and Design in Prague. His work has been featured in venues such as Atelierhaus Salzamt, Linz, Austria, 2013; City Gallery, Pardubice, 2013; Kaluz Gallery, Ostrava, Czech Republic, 2012; Emil Filla Gallery, Ústí nad Labem, Czech Republic, 2011; (A)VOID Gallery, Prague, 2009; and Sculpture Studio Bubec, Prague, 2009. He currently lives in Pardubice.

Dašek explores the influence on a human being of the environment he or she grew up in, or lives in. The most significant role of each of his works is played by the situation in which it is created. The works are not only to be looked at, but intended to make the viewer call upon all the senses. At first the space is experienced as something completely new and unknown, until the viewer finds something to identify with.

SAULIUS DASTIKAS

Saulius Dastikas (born in Kedainiai, Lithuania, in 1971) studied art at Šiauliai University in Lithuania and the Lithuanian University of Educational Sciences in Vilnius. His work has been featured in venues such as Galleri Krebsen, Copenhagen, 2014; Galleri Salling, Hjerk, Denmark, 2012; Actus Magnus, Vilnius, Lithuania, 2010; and Gallery Laiptai, Šiauliai, Lithuania, 2010. He currently lives in Vilnius.

Dastikas addresses the landscape, from its historical representations to its political significance. He is drawn by both familiar and distant places, from Lithuania to the Nordic region, India, and the Middle East. His painting is characterized by an emotional approach, often leading to expressionistic compositions that involve figuration and narrative.

JÓZSEF FÜLÖP

József Fülöp (born in Csíkszereda, Romania, in 1982) studied pedagogy at the Ion Andreeșcu University of Art and Design in Cluj-Napoca, Romania. His work has been featured in venues and events such as Kossuth Street Gallery, Miercurea-Ciuc, Romania, 2014; Ave Art Gallery, Miercurea-Ciuc, 2013; the International Graphic Art Biennial, Timișoara, Romania, 2012; Haghita County Gallery, Miercurea-Ciuc; 2012; Habitus Gallery, Sibiu, Romania, 2012; and County Home, Miercurea-Ciuc, 2012. He currently lives in Miercurea-Ciuc.

Fülöp reacts to social issues that have an impact on him. He uses all kinds of materials—anything that leaves a mark on a surface—to draw, often employing recycled paper, newspapers, and magazines. His drawings are predominantly abstract but do not exclude figurative representation, and sometimes combine the two. They explore the notion of human beings as living creatures with both a rational and emotional dimension, looking into mythologies and the collective unconscious.

PATRICIJA GILYTE

Patricija Gilyte (born in Kaunas, Lithuania, in 1972) studied art at the Vilnius Academy of Art, Lithuania, and the Academy of Fine Arts in Munich. Her work has been featured in venues and events such as Galeriehaus Nord, Nuremberg, 2013; das weisse haus, Vienna, 2012; the International Kaunas Biennial, 2011; Galerie Bezirk Oberbayern, Munich, 2011; and the Ulmer Museum, Ulm, Germany, 2010. She currently lives in Munich.

Gilyte explores the metaphor of “home,” aiming to evoke a binding feeling of place, which essentially always remains utopian. Her works address the topics of landscape and the human body’s connection to its surroundings. She plays with references from numerous sources, including Lithuanian poetry and literature from the 19th century as well as ancient myths. Her repertoire includes sculpture, video, and installation, and she often establishes cross-relations between these media.

FOKUS GRUPA

Fokus Grupa is a collective formed by Iva Kovač (born in Split, Croatia, in 1983) and Elvis Krstulović (born in Rijeka, Croatia, in 1982). They studied art at the Academy of Fine Arts in Zagreb. Their work has been featured in venues and events such as Remont Gallery, Belgrade, Serbia, 2014; Transmission Gallery, Glasgow, 2014; Škuc Gallery, Ljubljana, Slovenia, 2014; the Institute for Contemporary Art SCCA, Zagreb, 2014; Kunsthalle Innsbruck, Austria, 2014; MACRO, Rome, 2014; Haus der Kulturen der Welt, Berlin, 2014; Gaîté Lyrique, Paris, 2014; Calvert 22, London, 2013; MSU, Zagreb, 2013; Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, 2012; NAE Gallery, Nottingham, England, 2012; Overlapping Biennial, Bucharest, Romania, 2012; Gitte Bohr Gallery, Berlin, 2011; and the Biennial of Young Artists from Europe and the Mediterranean, Thessaloniki, Greece, 2011. They currently live in Rijeka.

Fokus Grupa’s practice is collaborative and interdisciplinary, operating across art, design, and curating. Their projects take political shape without becoming a representational form of “political art,” often investigating the

inherent power structures of the art system. Fokus Grupa concentrates on issues such as working ethics, ideology, and economic exchange values. They employ various media, including drawing, printed matter, films, installations, and text, and also organize discussions, reading groups, and workshops.

NINA HOVE

Nina Hove (born in Kristiansand, Norway, in 1983) studied photography at the Arts University Bournemouth in Dorset, England. Her work has been featured in venues and events such as Open Space, Copenhagen, 2014; Austin Forum, London, 2014; No Name, Basel, 2013; Landskrona Fotofestival, Sweden, 2013; and Galleri Ramfjord, Oslo, 2013. She currently lives in Kristiansand.

Hove employs a humanist style in her photographs, not in the service of realistic description, but rather to dislocate fragments of places, objects, and people, removing them from their contexts. Her treatment of the vernacular and simultaneous rejection of any presupposed narrative structure allows a form of visual poetry to take hold of the viewer as a diaristic examination of personal experience.

ANA HUŠMAN

Ana Hušman (born in Zagreb, Croatia, in 1977) studied art at the Academy of Fine Arts in Zagreb. Her work has been featured in venues and events such as the Gwangju Biennale, China, 2012; October Salon, Belgrade, Serbia, 2012; Kunstverein Medienturm, Graz, Austria, 2012; the Ludwig Museum, Budapest, 2010; Ura, Istanbul, 2008; Stuttgarter Filmwinter, Germany, 2009; the Rotterdam International Film Festival, the Netherlands, 2009; 25 FPS International Film Festival, Zagreb, 2008; and DOK, Leipzig, 2006. She currently lives in Zagreb.

Hušman's practice is concerned with everyday actions, focusing on issues such as mainstream representations of womanhood, or the relationship between language, history, and identity. In her films, she investigates the potential of animation and develops a style informed by amateurism and the documentary tradition. Her works question normativity and its changes, and how this affects ideology and social relations.

KURT LACKNER & JULIO FALAGÁN

Kurt Lackner (born in Ottensheim, Austria, in 1970) studied art at the University of Art and Design in Linz, Austria. His work has been featured in

venues such as Künstlervereinigung Maerz, Linz, 2013; Nordico *Stadtmuseum*, Linz, 2013; Salzamt Linz, 2013; Artemons, Hellmonsödt, Austria, 2013; Künstlerhaus Dortmund, Germany, 2012; and Galerie Marschner, Wels, Austria, 2011. He currently lives in Linz.

Julio Falagán (born in Valladolid, Spain, in 1979) studied art at the University of Salamanca, Spain. His works have been featured in venues such as Galería 6mas1, Madrid, 2014; Panal 361, Buenos Aires, 2014; Matadero Madrid, 2014; Atelierhaus Salzamt, Linz, 2013; Weißensee Kreativstadt, Berlin, 2013; Galería Liebre, Madrid, 2012; La Casa Encendida, Madrid, 2011; and Espacio de Arte Contemporáneo de Almagro, Ciudad Real, Spain, 2011. He currently lives in Madrid.

Falagán operates in the realm of second-rate and discarded material culture to reflect on universal problems, and to make fictional stories and banal dilemmas become reality. His works reflect on the real and the fictional, faith, and power. Lackner is a collector of objects that convey memory and history, both personal and social. He canvasses flea markets and carries everything he finds back to his studio—photographs, old postcards and advertisements, records, toys. The artists' collaboration encompasses collages of images found in magazines and books bought at flea markets and used bookstores, usually accompanied by everyday objects. These works narrate their experiences of the cities they visit together, combining their impressions with the collective unconscious.

SANDRO MARASCO

Sandro Marasco (born in Pressice, Italy, 1973) studied art at the Academy of Fine Arts in Urbino, Italy. His work has been featured in venues such as Museo Civico Pietro Cavoti, Galatina, Italy, 2013; Sala Superiore del Centro di Documentazione Archeologica di Ceglie Messapica, Italy, 2013; Galleria Spaziosei, Monopoli, Italy, 2013; Cantieri Teatrali Koreja, Lecce, Italy, 2012; and Fonderia delle Arti, Rome, 2012. He currently lives in Galatina, Italy.

Marasco addresses issues of a social nature, including the labor market and celebrity lifestyles, usually employing an existential approach. His projects reflect on the collective paradoxes and intimate attitudes that characterize the current era. They often require the participation of the audience, who take on the role of co-creators, and expand Marasco's concerns into the public realm.

SÉRGIO MARQUES

Sérgio Marques (born in Porto, Portugal, in 1980) studied art at the University of Porto and the University of Aveiro, Portugal. His work has been featured in venues such as the Aveiro City Museum, 2013. He currently lives in Porto.

Marques explores notions of space, body, territory, contingency, and entropy. He mixes “low” materials related to traditional media with more contemporary elements such as electronic components. He develops a conceptual and material research to create pieces based on light and movement that engage the viewer both intellectually and emotionally.

NUVOLA RAVERA

Nuvola Ravera (born in Genoa, Italy, in 1984) studied art at the Academy of Fine Arts in Genoa and photography at the CFP Bauer in Milan. Her works have been featured in venues and events such as SI Fest, Savignano sul Rubicone, Italy, 2014; Chan Arte Gallery, Genoa, 2013; Villa Croce, Genoa, 2013; the Palazzo Ducale, Genoa, 2012; and Fabbrica del Vapore, Milan, 2012. She currently lives between Genoa and Milan.

Ravera’s practice begins from autobiographical themes and subsequently moves from the private sphere to the public realm in a continuous interchange. The need to create a personal history that includes the collective in a contemporary context has led her to imagine a form of shared narrative in photographic series and in installations. Her course of study, focused on art, is intertwined with her life, consisting of long periods of travel in self-managed anarchist communes that have enabled her to explore the folklore and habits of specific groups of people.

EMANUELA RIZZO

Emanuela Rizzo (born in Lecce, Italy, in 1983) studied art at the Academy of Fine Arts in Lecce and the Brera Academy in Milan. Her work has been featured in venues such as Palazzo Vernazza, Lecce, 2014; and Parco Torcito, Lecce, 2013. She currently lives in Milan.

In Rizzo’s practice, images appear after a given process and show traces of a transition, the fragment of an action that the artist orchestrated. Her installations normally document daily actions—for example football matches, or a conversation—through delicate and small gestures. In these works she explores issues of collective action, agency, and self-empowerment.

DANA STANA-RAȚĂ

Dana Stana-Rață (born in Timișoara, Romania, in 1970) studied art at the West University of Timișoara. Her work has been featured in venues such as Arts Gallery, Craiova, Romania, 2013; Art Museum Arad, Romania, 2012; Art Museum Brasov, Romania, 2011; IH Gallery, Pécs, Hungary, 2010; Zen-

trifuge Gallery, Nuremberg, Germany, 2010; Art Museum Timișoara, 2009; and Delta Gallery, Arad, 2007. She currently lives in Arad.

Stana-Rață's practice explores different conceptions of time and space, particularly of non-Western origin, to address the tension between order and chaos. She researches material processes—including Asian calligraphy—and often employs chance to create works with a psychological nature that relate to alternative worldviews.

FELIX-BENEDIKT STURM

Felix-Benedikt Sturm (born in Linz, Austria, in 1988) studied art and sociology at the University of Linz. His work has been featured in venues such as Raumschiff, Linz, 2014; Fotohof, Salzburg, Austria, 2013; Fluc, Vienna, 2013; Kulturbahnhof, Kassel, Germany, 2013; and Kunsthalle Weißensee, Austria, 2012. He currently lives in Hörsching, Austria.

Sturm is interested in acts of translation and interpretation, and the codes that shape the different spaces we live in. He transforms these processes into art in a minimalistic way. His sculptures and installations consist of readymade objects or very specifically selected materials that generate various forms, often of a geometric nature, addressing human perception.

VILDAN TURALIC

Vildan Turalic (born in Gradiška, Bosnia and Herzegovina, in 1984) studied art at the University of Art and Industrial Design in Linz, Austria. His work has been featured in exhibitions in venues such as Galerie Fotohof, Salzburg, Austria, 2013; the University of Linz, 2012 and 2011; Pfarrplatz, Linz, 2012; Weißensee Kunsthochschule Berlin, 2012; Austria Tabak Werke, Vienna, 2010; and Schirmacher, Linz, 2008. He currently lives in Linz, Austria.

Turalic's practice addresses memory, the tension between culture and nature, and space—whether abstract or specific. He is interested in ephemeral moments, often ones implicated in social change, and explores whatever new situations emerge from this process. He captures specific moments through different media such as photography, video, and installation.

REMIGIJUS VENCKUS

Remigijus Venckus (born in Vijoliai Village, Lithuania, in 1981) studied design and art history at the Šiauliai University in Lithuania. His work has been

featured in venues such as the Kelmė Regional Museum, Lithuania, 2010; Raudoné Castle, Lithuania, 2010; Photography Gallery, Panevėžys, Lithuania, 2010; Musé Club, Vilnius, Lithuania, 2009; and Pod Podłoga Gallery, Lublin, Poland, 2009. He currently lives in Kaunas, Lithuania.

Venckus's practice addresses the relationship between history, the collective unconscious, popular culture, and imagery. His photographs depict the male body, understood as an element actively responsive to the living environment. He particularly examines the tradition of the nude in light of prevailing romanticized worldviews, proposing a new understanding of the genre informed by technology.

KATEŘINA VORLOVÁ

Kateřina Vorlová (born in Stod, Czech Republic, in 1985) studied at the Academy of Arts, Architecture, and Design in Prague and the University College of Arts, Crafts, and Design in Stockholm. Her work has been featured in venues such as Galerie Marzee, Nijmegen, the Netherlands, 2013; and DOX, Prague, 2012. She currently lives in Pardubice, Czech Republic.

Vorlová creates sculptures and installations that relate to the human body, particularly its interaction with objects. She employs "poor" materials—for instance paper, sugar, coal, or chalk—to reflect on existence, especially its transient condition. Her works have poetic and emotional qualities, invoking the uniqueness of every moment of living as well as the fragility of life.

White noise, black words

CreArt Exhibition 2014

LITHUANIAN

Vilnius City Hall welcomes the European Commission initiative to hold the CreArt international cultural cooperation project. It is a great honor for the City of Vilnius to contribute to the holding of visual art exhibitions and to welcome the local community as well as the guests from across Europe for the third year in a row.

Active participation of the Lithuanian artists in the White Noise, Black Words Exhibition gives even more distinction to the capital of Lithuania. This year, three Lithuanian artists: painter Saulius Dastikas, media art critic Remigijus Venckus and fine artist Patricija Gilytė were showcasing their works among the twelve artists from Romania, Portugal, Italy, Norway, Austria, Czech Republic, Spain and Croatia.

The opening ceremony of the Exhibition at the Vilnius City Hall was a significant event in the cultural life of the entire Lithuania. Each year the City Hall becomes the focal point, the Art Mecca to both Lithuanian and foreign art enthusiasts. Such manifestation is very important to Lithuania because culture reveals the intellectual maturity of both the city and the entire nation.

We welcomes that the works of the Lithuanian artists gained recognition not only in the homeland but also abroad, as this year the exhibition was held in Croatia and Romania. The mobility art and creators reveals the possibilities for cultural cooperation and valuable experiences. On behalf of the City of Vilnius, we wish all the participants of the project to have a rewarding and rational line of reasoning that art first of all changes a human being and eventually it shapes the world.

Artūras Zuokas Vilnius City Mayor

Vilniaus miesto rotušė džiaugiasi Europos Komisijos iniciatyva rengti tarptautinį kultūrinio bendradarbiavimo projektą „CreArt“. Vilniaus miestui yra didžiulė garbė trečius metus iš eilės prisidėti prie vizualinio meno parodų organizavimo ir pristatymo ne tik miesto bendruomenei, bet ir svečiams iš kitų Europos šalių.

Dar daugiau garbės sostinei suteikia aktyvus Lietuvos menininkų dalyvavimas parodoje „White noise, black words“. Šiemet tarp dvylikos menininkų iš Rumunijos, Portugalijos, Italijos, Norvegijos, Austrijos, Čekijos, Ispanijos, Kroatijos savo kūrinius eksponavo ir trys lietuvių – tapytojas Saulius Dastikas, medijų meno kritikas Remigijus Venckus ir dailininkė Patricija Gilytė.

Parodos atidarymas Vilniaus rotušėje ir apskritai visos šalies kultūrinio gyvenimo kontekste – reikšmingas įvykis. Rotušė kasmet tampa menu besidominčių lietuvių ir užsieniečių traukos centru – meno meka. Tokia Lietuvos reprezentacija itin svarbi, nes kultūra rodo ne tik miesto, bet ir visos šalies intelektualinę brandą.

Džiaugiamės, jog lietuvių menininkų darbai sulaukia pripažinimo ne tik gimtinėje, bet ir užsienyje – šiemet paroda buvo rengiama Kroatijoje ir Rumunijoje. Meno kūrinių ir menininkų mobilumas atveria nišas kultūriniam bendradarbiavimui ir reikšmingoms patirtims. Visiems projekto dalyviams linkime produktyvių ir pagrįstų samprotavimų, kad menas pirmiausiai keičia žmogų, o paskui ir patį pasaulį.

Artūras Zuokas Vilnius City Mayor

IVADAS

Miguel Amado ir João Laia + Rosa Lleó

Baltasis triukšmas yra atsitiktinis signalas su pastoviu elektros energijos spektriniu tankiu. Ši sąvoka yra naudojama įvairose srityse – nuo fizikos iki telekomunikacijų, nuo akustinės inžinerijos iki statistinio prognozavimo. Vis dėlto, kai susiduriame su šia sąvoka, nostalgiskai įsivaizduojame televizijos rezonansą tomis akimirkomis, kai nebūdavo signalo. Užuot suprasdami, kas yra baltasis triukšmas technine ar moksline prasme, mes jį apibrėžiame kaip bangą, panašią į šnypštima garsą     .

Juoda yra ant popieriaus lapo užrašyti arba knygoje ar laikraštyje atspausdinti žodžiai. Jie reiškia kalbą ir bendravimą. Juos rašome kasdien *ad infinitum*. Taip pat juos rodome tomis akimirkomis, kai norime, kad mūsų balsas būtų girdimas viešojoje erdvėje, pavyzdžiui, politinių įvykių metu. Jie tampa dokumentais ir archyvais – istorija.

Tačiau juoda taip pat gali būti būdvardis, naudojamas apibūdinti žodžius, kurių mes negalime girdėti, kurie išplaukia iš pasamonės. Taigi sąvoka „juodi žodžiai“ gali turėti mažiau matomą atspalvį. Ji galėtų būti taikoma tam, kas pasakoma per ezoterinius ritualus ar sapnuose, ar viskam, kas yra susiję su okultizmu.

Ši metafora apibūdina darbus, pristatomus parodoje „CreArt 2014“. Konstanta „baltasis triukšmas“ yra girdima Vilniuje (Lietuva), Zagrebe (Kroatija) ir Mierkuria-Čuke (Rumunija) – miestuose, kuriuose vyksta paroda. Griovimo ir technologijų vaizdai – nuo subjektyvių iki socialinių – pateikia užuominas į „CreArt“ tinklo miestų atrinktų menininkų nuotaikas.

Teminiai parodos darbai yra suskirstyti pagal mediją: tapyba, skulptūra, piešimas, fotografija, instalacijos, video. Kai kurie iš jų yra susiję su konkrečiomis vietomis ir sukurti galerijose, atsižvelgiant į pastarųjų architektūrą. Jie siūlo realų vaizdavimą ir sapnus primenančias prezentacijas, racionalias pozicijas ir pasamonės įtampa, suvokiamus objektus ir šmékliškus subjektus, primityvius ritualus ir kasdienius veiksmus, bendravimo dinamiką ir intymius gestus.

Kai kurie menininkai domisi regėjimo pojūčiu ir nagrinėja ryšį tarp formos ir kūno patirčių. Jie susieja abstrakciją su suvokimu. Martin Čásek „25 cm žemiau“ (angl. „25 cm Under“) (2013) yra konkrečiai vietai skirta instalacija,

sukurta iš medžio ir balto audinio, kuri koreguoja lankytųjų judėjimą galerijoje. Menininkas konstruoja siaurą koridorių, kuriuo žiūrovas eina vienas, judėdamas tyloje ir suvokdamas savo paties buvimą.

Katerinos Vorlovos skulptūros – tai subtilios medinės lazdėlės, išdėliotos prieš sieną trapia pusiausvyra, dėl kurios jos atrodo kaip intymiam spektakliui skirti įrankiai. Vildan Turalic nuotraukose geometriniai tekstilės raštai išnyra iš natūralaus kraštovaizdžio, žaisdami su mūsų erdvės – fizinės ir pateiktosios – suvokimu. Felix-Benedikt Sturm skulptūros, pagamintos iš akmens arba vamzdžių su fluorescenciniu apšvietimu, yra itin materialistiškos (net kai pabrėžiamas optinis aspektas) ir aplink save generuoja „neigiamą“ erdvę.

„La tridimensionalidad de la línea“ („Linijos tridimensiškumas“) – tėstinė David del Bosque serija, pradėta 2014 m., – tai atsakas į geometrijos erdvėje tyrimą. Menininkas tyrinėja liniją, kurdamas įvairių spalvų ir formų skulptūras. Amaya Bombín sukurtos instalacijos yra su raudona gija, besidriekiančia ant architektūrinių elementų, pavyzdžiui, kolonų ar laiptų, atskleidžiančia tam tikrus pastato niuansus.

Patricijos Gilytės instalacijos, kuriose dažnai naudojamos buitinės medžiagos, pavyzdžiui, užuolaidos, taip pat sukuria netvarų vietos suvokimą per skaidres ir *trompe l'oeil*. Nina Hove vaizduoja kraštovaizdį kaip introspekcinę kelionę; jos nuotraukos – tai subjektyvūs tyrimai tokią vietą, kaip, pavyzdžiui, Istra (Rusija), Paryžius, ar Hardangeris (Norvegija).

Kiti menininkai koncentruojasi į gandus – kažką, kas néra lengvai suprantama, tačiau kas sutrikdo normalią padėtį. Duetas „Fokus Grupa“ pristato „Dainuoju, leisdamas laiką“ (angl. „I Sing to Pass the Time“) (2011-14) – piešinius, kurie seka su meno praktika susijusio protesto liniją. Datuojama XX amžiaus pradžioje, tokio pobūdžio kūryba ir vėl yra labai aktuali, atsižvelgiant į rinkos kuriamą spaudimą, su kuriuo menininkai susiduria šiandien. Šis pasakojimu pagrįstas darbas pasakoja alternatyvią meno istoriją, pasitelkdamas pieštu ant popieriaus kuriamą grožį.

Bendardarbiaujantys Kurt Lackner ir Julio Falagán nagrinėja konkretų kontekstą, visada susijusį su miestu, kuriame jie laikinai gyvena. *Dérivé* stiliumi jie klaidžioja po blusų turgus ieškodami ikonografinės medžiagos. Jų kūrybos rezultatas – didelės apimties įvairių rūšių vaizdų (o kartais ir objektų) rinkinys, kuris atskleidžia vietos identitetą ir išskirtines menininkų asmenybes.

Psichologiniai modeliai yra pagrindinė menininkų grupės, kurie tyrinėja kasdienio gyvenimo epizodus siekdami atrasti nepastebimus socialinės struktūros aspektus, tyrimo linija. Anaos Hušman „Atvirutės“ (angl. „Postcards“) (2013) – tai vaizdinės medžiagos rinkinys, susijęs su kasdiena ir tyrinėjantis moters vaidmenį patriarchalinėje visuomenėje bei tai, kaip šis vaidmuo yra vaizduojamas žiniasklaidoje.

Emanuela Rizzo dėmesys skiriamas futbolui kaip bendruomenės telkimosi ir kažko kūrimo kartu veiklai. Sandro Marasco 2008 m. dokumentacija „Conar

projektas“ (it. „*Progetto Conar*“) pasakoja apie biuro sukūrimą, pateikdamas rekomendacijas, kurios gali būti naudojamos žemės darbams arba kuriant karjerą. Menininkas mums primena, kad ši praktika vis dar paplitusi dabartinėje darbo rinkoje ir parodo rizikingą darbo sąlygų pobūdį, tebevyraujantį ir šiandien.

Kitas menininkų grupė gilinas iki žmogaus elgesio aspektus, išskaitant neracionalų elgesį. Ritualas yra svarbus József Fülöp ir Dana Stana-Rata darbuose. Fülöp piešiniuose žmogaus figūra yra beformė ir pasikartojanti, o Stana-Rata skulptūros remiasi Rumunijos liaudies architektūra, Japonijos kaligrafijos asociacija bei meditacija.

Remigijaus Venckaus nuotraukose vaizduojami vyrai ir moterys, kurie, atrodo, yra iš kito pasailio, be konkrečių nuorodų, su paslaptingomis išraiškomis. Sauliaus Dastiko paveikslas „Figūros prie Gango“ (2013) vaizduoja dvasinę kelionę per laiką, persunktą jaudinančio Gango upės Indijoje kraštovaizdžio.

Sérgio Marques per elektronikos naudojimą nagrinėja santykius tarp materialaus ir nežemiško pasauliu. Nuvola Ravera serija „*Rozinis dramblys*“ (angl. „*Pink Elephant*“) (2013), sudaryta iš įvairių objekto ir nuotraukų, yra subtili nuoroda į tai, ką mes matome būdami nesąmoningi; autorė vadina kūrinius „haliucinacijomis“.

„Baltasis triukšmas, juodi žodžiai“ juda tarp dviejų akivaizdžių priešingybių: erdvės konfigūracijų ir vaizduotės būklių. Šie pagrindiniai parodos varikliai yra mokslo ir neracionalumo, geometrinio ir neformalaus, socialinio ir psychologinio aspektų santykiių alegorijos. Teminiai darbai parodo, kad menas yra visų šių aspektų mišinys ir kad galiausiai tokios opozicijos tėra dvi to paties medailio pusės. Arba, tiksliau tariant, jie yra „juodi žodžiai“, sukuriantys neįprastą garsą – baltajį triukšmą.

MENININKŲ BIOGRAFIJOS

AMAYA BOMBÍN

Amaya Bombín (gim. 1977 m. Valjadolide, Ispanijoje) studijavo meną Salamankos universitete, Ispanijoje. Jos darbai buvo eksponuoti LAVA (Valjadolidas, 2014 m.); ECCO muziejuje (Kadise, Ispanijoje, 2014 m.); „Teatro Calderón“ teatre (Valjadolide, 2014 m.); „Convento de las Francesas“ bažnyčioje (Valjadolide, 2014 m.); „Kadmium Kunstencentrum“ menų centre (Delfte, Olandijoje, 2013 m.); Šiuolaikinio meno centro muziejuje Andrače (Ispanijoje, 2013 m.); „Convent de la Missió“ galerijoje (Maljorkos Palmoje, Ispanijoje, 2012 m.); Romos šiuolaikinio meno muziejuje („MACRO“, 2010 m.); ir „Columpio“ projekte (Madride, 2010 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Madride ir Valjadolide, Ispanijoje.

Kūryboje naudodama raudoną spalvą, akmenis ir glijas, kurie įvairiose kultūrose yra susiję su protėvių pasauly, Bombín siekia atskleisti savo šaknis. Kitur tai yra simboliai, reiškiantys priklausomybę vietai ar identitetu kūrimą. Šiose medžiagose susijungia esminiai ir antraeiliai dalykai, o menininkė siekia per juos perteikti kolektyvinę praeitį. Menininkė modifikuoja vietas joms skirtomis instaliacijomis ir performansais; tarp autorės darbų taip pat yra piešinių ir nuotraukų.

DAVID DEL BOSQUE

David del Bosque (gim. 1976 m. Valjadolide, Ispanijoje) studijavo meną Salamankos universitete, Ispanijoje. Jo darbai buvo eksponuoti tokiose vietose, kaip, pavyzdžiu, MUSAC muziejuje (Leone, Ispanijoje, 2014 m.); Delta dailės galerijoje (Arade, Rumunijoje, 2014 m.); Myung galerijoje (Seule, 2010 m. gruodžio mén.); „Variable Space“ galerijoje (Čikagoje, 2012 m.); „Galería Rita Castellote“ galerijoje (Madride, 2008 m.); „Galería Benito Esteban“ galerijoje (Salamankoje, Ispanijoje, 2006 m.); bei „Galeria Evelio Gayubo“ galerijoje (Valjadolide, 2005 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Valjadolide.

Del Bosque siekia sukurti trimačių geometrinių skulptūrų linijas, kurioms autorius naudoja įvairių spalvų ir ilgių plokštės ir taip sukuria vaizdiniius efektus. Menininkas siekia kurti naują suvokimą per konkrečiomis vietoms pritaikytas instalacijas, kuriose atsižvelgiami į lankytojų judėjimą erdvėje.

MARTIN DAŠEK

Martin Dašek (gim. Pardubicėse, Čekijoje, 1981 m.) studijavo meną Meno, architektūros ir dizaino akademijoje Prahoje. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose vietose, kaip, pavyzdžiu, „Atelierhaus Salzamt“ kultūros institucijoje (Lince, Austrijoje, 2013 m.); Miesto galerijoje (Pardubicėse, 2013 m.); Kaluz galerijoje (Ostravoje, Čekijoje, 2012 m.); Emil Filla galerijoje (Ústye prie Labés, Čekijoje, 2011 m.); (A)VOID galerijoje (Prahoje, 2009 m.); ir Bubec skulptūrų studijoje (Prahoje, 2009 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Pardubicėse.

Dašek tyrinėja aplinkos, kurioje žmogus užaugo arba gyvena, įtaką žmogui. Svarbiausias vaidmuo kiekvienam jo darbe tenka situacijai, kurioje kuriama. Darbai yra skirti ne tik į juos žiūréti, bet ir sukelti žiūrovui visus įmanomus pojūčius. Iš pradžių erdvė išgyvenama kaip kažkas visiškai naujo ir nežinomo – kol žiūrovas suranda kažką, su kuo gali susitapatinti.

SAULIUS DASTIKAS

Saulius Dastikas (gim. Kėdainiuose, Lietuvoje, 1971 m.) studijavo meną Šiaulių universitete Lietuvoje ir Lietuvos edukologijos universitete Vilniuje. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose vietose, kaip, pavyzdžiu, „Galleri Krebsen“ galerijoje (Kopenhagoje, 2014 m.); „Galleri Salling“ galerijoje (Jerke, Danijoje, 2012 m.); „Actus Magnus“ muziejuje (Vilniuje, Lietuvoje, 2010 m.); ir galerijoje „Laiptai“ (Šiauliuse, Lietuvoje, 2010 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Vilniuje.

Dastikas turi kraštovaizdį – nuo kraštovaizdžio istorinės iki politinės reikšmės. Menininko kuriamą kraštovaizdį sudaro žinomas ir tolimos vietas – nuo Lietuvos iki Šiaurės Europos regiono, Indijos ir Artimųjų Rytų. Tapyba pasižymi emociniu požiūriu, dažnai sąlygojančiu ekspresionistines kompozicijas, kurios apima alegorinį apipavidalinamą ir pasakojimą.

JÓZSEF FÜLÖP

József Fülöp (gim. Mierkuria-Čuke, Rumunijoje, 1982 m.) studijavo pedagogiką Ion Andreescu meno ir dizaino universitete Kluže-Napokoje, Rumunijoje. Jo darbas buvo eksponuojamas tokiose vietose, kaip, pavyzdžiu, Kossuth gatvės galerijoje (Mierkuria-Čuke, Rumunijoje, 2014 m.); „Ave“ dailės galerijoje (Mierkuria-Čuke, Rumunijoje, 2013 m.); Tarptautinėje grafikos meno bienalėje (Timišoaroje, Rumunijoje, 2012 m.); Haghitos apskrities galerijoje (Mierkuria-Čuke, Rumunijoje, 2012 m.); „Habitus“ galerijoje (Sibiu, Rumunijoje, 2012 m.) ir Apskrities namuose (Mierkuria-Čuke, Rumunijoje, 2012 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Mierkuria-Čuke.

Fūlėp reaguoja į sau svarbias socialines problemas. Piešimui jis naudoja įvairias medžiagas (tačiau ne tokias, kurios paliktu žymę ant paviršiaus) ir dažnai naudoja perdirtą popierių, laikraščius ir žurnalus. Jo piešiniai yra dažniausiai abstraktūs, tačiau menininkas neatsisako ir alegorinio vaizdavimo, o kartais apjungia abi šias priemones. Menininko piešiniai nagrinėja žmones kaip gyvas būtybes su racionaliu ir emociniu aspektu, atsižvelgiant į mitologiją ir kolektyvinę pasąmonę.

PATRICIJA GILYTĖ

Patricija Gilytė (gim. Kaune, Lietuvoje, 1972 m.) studijavo meną Vilniaus dailės akademijoje, Lietuvoje, bei Dailės akademijoje Miunchene. Jos darbai buvo eksponuojami tokiose vietose ir renginiuose kaip, pavyzdžiui, „Galeriehaus Nord“ galerijoje (Niurnberge, 2013 m.); „Das weisse haus“ studijoje (Vienoje, 2012 m.); Tarptautinėje Kauno bienalėje, 2011 m.; „Galerie Bezirk Oberbayern“ galerijoje (Miunchene, 2011 m.) bei Ulmerio muziejuje (Ulme, Vokietijoje, 2010 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Miunchene.

Gilytė tyrinėja „namų“ metaforą, kuria siekiama sukelti su vieta saistantį jausmą, kuris, iš esmės, visada lieka utopija. Jos darbai skirti kraštovaizdžio ir žmogaus organizmo ryšio su savo aplinka temai. Menininkė naudoja nuorodas iš daugelio šaltinių, išskaitant XIX a. lietuvių poeziją ir literatūrą bei senovės mitus. Tarp menininkės darbų yra skulptūrų, vaizdo darbų ir instaliacijų; menininkė dažnai pasitelkia kryžminius ryšius tarp šių medijų.

FOKUS GRUPA

„Fokus Grupa“ – tai kolektyvas, kurį subūré Iva Kovač (gim. Splitre, Kroatijoje, 1983 m.) ir Elvis Krstulović (gim. Rijekoje, Kroatijoje, 1982 m.). Jie studijavo meną Dailės akademijoje Zagrebe. Menininkų darbai buvo eksponuojami tokiose vietose ir renginiuose kaip, pavyzdžiui, „Remont“ galerijoje (Belgrade, Serbijoje, 2014 m.); „Transmission“ galerijoje (Glazge, 2014 m.); „Škuc“ galerijoje (Liublianoje, Slovēnijoje, 2014 m.); Šiuolaikinio meno institute „SCCA“ (Zagrebe, 2014 m.); „Kunstpavillon“ galerijoje (Innsbruke, Austrijoje, 2014 m.); Romos Šiuolaikinio meno muziejuje („MACRO“, 2014 m.); „Haus der Kulturen der Welt“ centre (Berlyne, 2014 m.); „Gaité lyrique“ centre (Paryžiuje, 2014 m.); „Calvert 22“ galerijoje (Londonie, 2013 m.); Zagrebo Šiuolaikinio meno muziejuje (2013 m.); „Galerija Miroslav Kraljević“ galerijoje (Zagrebe, 2012 m.); „NAE“ galerijoje (Notingeme, Anglijoje, 2012 m.); „Overlapping Biennal“ bienalėje (Bukarešte, Rumunijoje, 2012 m.); Gitte Bohr galerijoje (Berlyne, 2011 m.) bei Jaunųjų menininkų iš Europos ir Viduržemio jūros regiono bienalėje (Salonikuose, Graikijoje, 2011 m.). Menininkai šiuo metu gyvena Rijekoje.

„Fokus Grupa“ praktika yra pagrįsta bendradarbiavimu ir tarpdisciplininiu menu; ji apima meną, dizainą ir kuravimą. Grupės projektais igauna politinę formą netapdami „politinio meno“ reprezentacine forma ir dažnai tūria meno sistemos būdingą galios struktūrą. „Fokus Grupa“ dėmesį telkia į tokius klausimus kaip darbo etika, ideologija ir ekonominiai mainų vertybės. Menininkai naudoja įvairias medijas, išskaitant piešimą, spaudinius, filmus, instaliacijas ir tekštą; taip pat grupė organizuoja diskusijas, skaitymo grupes ir seminarus.

NINA HOVE

Nina Hove (gim. Kristiansande, Norvegijoje, 1983 m.) studijavo fotografiją Bornmuto Menų universitete Dorsete, Anglijoje. Jos darbai buvo eksponuojami tokiose vietose ir renginiuose kaip, pavyzdžiui, „Open space“ galerijoje (Kopenhagoje, 2014 m.); Ostino forume (Londone, 2014 m.); „No Name“ galerijoje (Bazelyje, 2013 m.); „Landskrona Fotofestival“ festivalyje (Švedijoje, 2013 m.) ir „Galleri Ramfjord“ galerijoje (Osle, 2013 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Kristiansande.

Hove savo nuotraukose naudoja humanistinį stilų ne siekdama pateikti realistinį atvaizdavimą, o dislokuoti vietų, objektų ir žmonių fragmentus, pašalindama juos iš jų kontekstų. Dėl jos požiūrio į numanomos pasakojimo struktūros atmetimą, vizuali poezijos forma patraukia žiūrovą kaip diaristinį asmeninės patirties tyrėją.

ANA HUŠMAN

Ana Hušman (gim. Zagrebe, Kroatijoje, 1977 m.) studijavo meną Dailės akademijoje Zagrebe. Jos darbai buvo eksponuojami tokiose vietose ir renginiuose kaip, pavyzdžiui, Gwangju bienalėje (Kinijoje, 2012 m.); Spalio salone Belgrade (Serbijoje, 2012 m.); „Kunstverein Medienturm“ centre (Grace, Austrijoje 2012 m.); Liudviko muziejuje (Budapešte, 2010 m.); „URA“ galerijoje Stambule, (2008 m.); „Stuttgarter Filmwinter“ festivalyje (Vokietijoje, 2009 m.); Roterdamo tarptautiniame kino festivalyje (Olandijoje, 2009 m.); 25 k/s tarptautiniame kino festivalyje (Zagrebe, 2008 m.) ir „DOK Leipzig“ festivalyje (2006 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Zagrebe.

Husman praktika yra susijusi su kasdieniais veiksmais, sutelkiant dėmesį į tokius klausimus kaip esminės moteriškumo reprezentacijos arba ryšiai tarp kalbos, istorijos ir tapatybės. Savo filmuose menininkė tūria animacijos potencialą ir kuria stilių, persunktą diletantizmo ir dokumentinės tradicijos. Menininkės darbai ragina abejoti normatyvizmu ir jo pokyčiais bei įvertinti, kaip tai veikia ideologiją ir socialinius santykius.

KURT LACKNER IR JULIO FALAGÁN

Kurt Lackner (gim. Otensheime, Austrijoje, 1970 m.) studijavo meną Meno ir dizaino universitete Lince, Austrijoje. Jo darbas buvo eksponuojamas tokiose vietose kaip, pavyzdžiu, „Künstlervereinigung Maerz“ galerijoje (Lince, 2013 m.); „Nordico Stadtmuseum“ muziejuje (Lince, 2013 m.); „Salzamt“ meninėje erdvėje Lince (2013 m.); „Artemons“ ir „Hellmonsödt“ muziejuose (Austrijoje, 2013 m.); „Künstlerhaus Dortmund“ erdvėje Vokietijoje (2012 m.) ir „Galerie Marschner“ galerijoje (Velse, Austrijoje, 2011 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Lince.

Julio Falagán (gim. Valjadolidė, Ispanijoje, 1979 m.) studijavo meną Salamankos universitete Ispanijoje. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip „Galería 6mas1“ galerijoje Madride (2014 m.); „Panal 361“ galerijoje Buenos Airėse (2014 m.); „Matadero“ meno centre Madride (2014 m.); „Atelierhaus Salzamt“ meno erdvėje Lince (2013 m.); „Weißensee Kreativstadt“ centre Berlyne (2013 m.); „Galería Liebre“ galerijoje Madride (2012 m.); „La Casa Encendida“ rūmuose Madride (2011 m.) ir „Espacio de Arte de Almagro“ centre Siudad Realyje (Ispanijoje, 2011 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Madride.

Falagán sritis – antrarūsių ir išmestų medžiagų kultūra; menininkas siekia parodyti universalias problemas ir siekti, kad fiktyvios istorijos ir banalios dilemos taptų realybe. Jo darbai vaizduoja realybę ir išgalvotus dalykus, tikėjimą ir galią. Lackner kolekcionuoja objektus, kurie perteikia atsiminimus bei istoriją – asmeninę ir socialinę. Jis dairosi blusų turguose ir viskā, ką randa, parsineša į studiją – fotografijas, senus atvirukus ir skelbimus, reklamas, plokštėles, žaislus. Bendradarbiaudami menininkai kuria koliažus, kuriuose pateikiami vaizdai iš blusų turguose išsigytų žurnalų ir knygų, paprastai papildyti kasdieniais daiktais. Menininkų kūriniai pasakoja apie autorų patirtis kartu aplankytuose miestuose, kuri sujungiama su kolektyvinės pasąmonės išpūdžiais.

SANDRO MARASCO

Sandro Marasco (gim. Pressice, Italijoje, 1973 m.) studijavo meną Dailės akademijoje Urbine, Italijoje. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip, pavyzdžiu, „Museo Civico Pietro Cavoti“ muziejuje Galatinoje (Italijoje, 2013 m.); „Sala Superiore del Centro di Documentazione Archeologica di Ceglie Messapica“ centre (Italijoje, 2013 m.); „Galleria Spaziosei“ galerijoje Monopolyje (Italijoje, 2013 m.); „Cantieri Teatrali Koreja“ teatre Lečėje (Italijoje, 2012 m.) ir „Fonderia delle Arti“ galerijoje Romoje (2012 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Galatinoje, Italijoje.

Marasco, paprastai pasitelkdamas egzistencinį požiūrį, nagrinėja socialinio pobūdžio problemas, iškaitant darbo rinką ir ižymybų gyvenimo būdus. Jo projektai vaizduoja kolektyvinius paradoksus ir intymius požiūrius, kurie

apibūdina dabartinę epochą. Jie dažnai reikalauja auditorijos dalyvavimo, kuriai tenka bendrakūrėjų vaidmuo; autoriaus darbai dažnai iškelia į viešąjį erdvę ir pačiam menininkui rūpimus dalykus.

SÉRGIO MARQUES

Sérgio Marques (gim. Porte, Portugalijoje, 1980 m.) studijavo meną Porto universitete bei Aveiro universitete Portugalijoje. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip, pavyzdžiu, Aveiro miesto muziejuje (2013 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Porte.

Marques tyrinėja erdvės, kūno, teritorijos, netikėtumų ir entropijos sąvokas. Maišo „menkas“ medžiagas, asocijuojamas su tradicinėmis medijomis, tačiau naudoja modernesnius elementus – tokius kaip elektroniniai komponentai. Menininkas, siekdamas sukurti kūrinius, pagrįstus šviesa bei intelektualiai ir emociskai žiūrovą įtraukiančiu judėjimu, atlieka konceptualų ir medžiagų tyrimą.

NUVOLA RAVERA

Nuvola Ravera (gim. Genujoje, Italijoje, 1984 m.) studijavo meną Dailės akademijoje Genujoje ir fotografiją „CFP Bauer“ fotografijos akademijoje, Milane. Jos darbai buvo eksponuojami tokiose vietose ir renginiuose kaip, pavyzdžiu, „SI Fest, Savignano sul Rubicone“ festivalyje, Italijoje (2014 m.); „Cham Arte“ galerijoje, Genujoje (2013 m.); „Villa Croce“ muziejuje, Genujoje (2013 m.); „Palazzo Ducale“ rūmuose, Genujoje (2012 m.) ir „Fabbrica del Vapore“ kultūros centre, Milane (2012 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Genujoje ir Milane.

Raveros kūryba prasideda nuo autobiografinių temų, o vėliau nuolatiniais mainais iš privačios erdvės persikelia į viešąjā. Poreikis sukurti asmeninę istoriją, susietą su šiuolaikiniu kontekstu, paskatino menininkę sukurti tam tikrą bendrą pasakojimą, kuris atskleidžiamas per nuotraukų seriją ir instalacijas. Tyrimas, orientuotas į meną, yra glaudžiai susijęs su autorės gyvenimu, susidedančiu iš ilgų kelionių atskirų anarchistų bendruomenėse, kurios suteikė galimybę tyrinėti folklorą ir konkretių žmonių grupių įpročius.

EMANUELA RIZZO

Emanuela Rizzo (gim. Lečėje, Italijoje, 1983 m.) studijavo meną Dailės akademijoje Lečėje ir Breros akademijoje Milane. Jos darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip, pavyzdžiu, „Palazzo Vernazza“ rūmuose, Lečėje (2014 m.) ir „Parco Torcito“ rūmuose, Lečėje (2013 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Milane.

Emanuelos Rizzo kūryboje vaizdai sukuriami po tam tikro proceso; juose pastebimi perejimo pėdsakai bei menininkės vadovaujamų veiksmų fragmentai. Autorės instalacijose paprastai dokumentuojami kasdieniai veiksmai, pavyzdžiu, futbolo rungtynės arba pokalbis – per subtilus ir nedidelius gestus. Savo darbuose menininkė tyrinėja kolektyvinių veiksmų, tarpininkavimo ir savęs įgalinimo klausimus.

DANA STANA-RĄŽĀ

Dana Stana-Rąžā (gim. Timišoaroje, Rumunijoje, 1970 m.) studijavo meną Timišoaros Vakarų universitete. Jos darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip, pavyzdžiu, Meno galerijoje, Krajovoje (Rumunijoje, 2013 m.); Dailės muziejuje, Arade (Rumunijoje, 2012 m.); Dailės muziejuje, Brašove (Rumunijoje, 2011 m.); „IH“ galerijoje, Pēče (Vengrijoje, 2010 m.); „Zentrifuge“ galerijoje, Niurnberge (Vokietijoje, 2010 m.); Dailės muziejuje, Timišoaroje (2009 m.) ir „Delta“ galerijoje, Arade (2007 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Arade.

Stana-Rąžā tiria įvairias laiko ir erdvės koncepcijas, ypač ne Vakarų kilmės, nagrinėdama įtampą tarp tvarkos ir chaoso. Menininkė tiria materialinius procesus – išskaitant Azijos kaligrafiją – ir dažnai pasinaudoja galimybe sukurti psychologinio pobūdžio kūrinius, susijusius su alternatyviomis pasaulėžiūromis.

FELIX-BENEDIKT STURM

Felix-Benedikt Sturm (gim. Lince, Austrijoje, 1988 m.) studijavo meną ir sociologiją Linco universitete. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip, pavyzdžiu, „Raumschiff“ galerijoje, Lince (2014 m.); „Fotohof“ galerijoje, Zalcburge (Austrijoje, 2013 m.); „Fluc“ erdvėje, Vienoje (2013 m.); „Kulturbahnhof“ muziejuje, Kaselyje (Vokietijoje, 2013 m.) ir „Kunsthalle Weißensee“ galerijoje, Austrijoje (2012 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Horšinge, Austrijoje.

Sturm domisi vertimo raštu ir žodžiu veiksmais bei kodais, kurie formuoja skirtingas mūsų gyvenamas erdives. Jis transformuoja šiuos procesus į meną minimalistiniu būdu. Menininko skulptūros ir instalacijos susideda iš gatavų objektų ar labai konkrečiai pasirinktų medžiagų, kurios generuoja įvairias formas – dažnai geometrinio pobūdžio, taip tiriant žmogaus suvokimą.

VILDAN TURALIC

Vildan Turalic (gim. Gradiškoje, Bosnijoje ir Hercegovinoje, 1984 m.) studijavo meną Meno ir pramoninio dizaino universitete Lince, Austrijoje. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose parodose ir vietose kaip, pavyzdžiu, „Galerie

Fotohof“ galerijoje, Zalcburge (Austrijoje, 2013 m.); Linco universitete 2012 ir 2011 m.; Pfarrplatz alkštėje, Lince (2012 m.); „Weißensee Kunsthochschule“ galerijoje, Berlyne (2012 m.); „Austria Tabak Werke“, Vienoje (2010 m.) ir „Schirmmacher“, Lince (2008 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Lince, Austrijoje.

Turalic kūryba yra susijusi su atsiminimais, įtampa tarp kultūros ir gamtos, abstrakčia ar konkrečia erdve. Menininkas domisi efemeris komis akimirkomis – dažnai tomis, kurios yra susijusios su socialiniais pokyčiais, ir tyrinėja, ar iš šio proceso atsiranda naujos situacijos. Autorius fiksuoja konkrečius momentus per įvairias medijas – fotografiją, video ir instaliacijas.

REMIGIJUS VENCKUS

Remigijus Venckus (gim. Vijolių kaime, Lietuvoje, 1981 m.) studijavo dizainą ir meno istoriją Šiaulių universitete, Lietuvoje. Jo darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip, pavyzdžiui, Kelmės krašto muziejuje (Lietuvoje, 2010 m.); Raudonės pilyje, Lietuvoje (2010 m.); Fotografijos galerijoje, Panevėžyje (Lietuvoje, 2010 m.); „Musé klube, Vilniuje (Lietuvoje, 2009 m.) ir „Pod Podłoga“ galerijoje, Lodzėje (Lenkijoje, 2009 m.). Menininkas šiuo metu gyvena Kaune, Lietuvoje.

Venckaus kūryba skirta santiukių tarp istorijos, kolektyvinės sąmonės, populiariosios kultūros ir vaizdų tyrinėjimui. Autorius nuotraukos vaižduoja vyro kūną, suvokiamą kaip aktyviai į gyvenamają aplinką reaguojančią elementą. Menininkas ypač daug dėmesio skiria nuogumo tradicijų tyrinėjimui vyraujančių romantizuotų pasaulėžiūrų kontekste ir siūlo naują žanro supratimą, kuri įtakoja technologijos.

KATEŘINA VORLOVÁ

Kateřina Vorlová (gim. Stode, Čekijoje, 1985 m.) studijavo Dailės, architektūros ir dizaino akademijoje Prahoje ir Meno, amatų ir dizaino universitetiniame koledže, Stokholme. Jos darbai buvo eksponuojami tokiose vietose kaip, pavyzdžiui, „Galerie Marzee“ galerijoje, Neimegene (Nyderlanduose, 2013 m.) ir „DOX“ galerijoje, Prahoje (2012 m.). Menininkė šiuo metu gyvena Pardubicėse Čekijos Respublikoje.

Vorlová kuria skulptūras ir instalacijas, susijusias su žmogaus kūnu, ypač jo sąveika su kita objektais. Autorė naudoja „paprastas“ medžiagas, pavyzdžiui, popierių, cukrų, anglų arba kreidą, kad pavaizduotų egzistavimą, ypač jo laikinumą. Menininkės darbai pasižymi poetinėmis ir emocinėmis savybėmis, perteikia kiekvieno gyvenimo momento unikalumą ir gyvenimo trapumą.

White noise, black words

CreArt Exhibition 2014

CROATIAN

In the year of establishment of *the European Coal and Steel Community* (1951) composed of Germany, France, Italy and the Benelux countries, war wounds and divisions were still very much present in Europe. This association paved the way for the European Union, the integration based not only on the political, military or economic power, but culture as well. This culture is one of the greatest values not only for the EU Member States but also for the people living in the Union. This is important for a number of reasons. By the second half of the 20th century Europe did not only dominate the cultural space of the world but it also saw all non-European cultures as *the others*. We are now witnesses to the globalized culture in which Europe, to paraphrase Gayatri Chakravorty Spivak, begins to be seen as *the other*. Croatia joined the European Union in July 2013. For a country, which for years was at the crossroads of empires, and represented the limes and liminal space towards the Iron Curtain, the accession to the European Union was the return to the family it belonged for years. Due to historical circumstances, the Croatian culture was integrated into the European framework from the very beginning. The first Croatian novel, *Planine* (English: *Mountains*) by Petar Zoranić, was published in the Croatian language and printed in Venice in the 16th century. The father of modern Croatian sculpture, Ivan Rendić, worked throughout the whole Austro-Hungarian Empire, and the majority of his body of work was produced in Trieste. We also have to point out that the two most important figures of the avant-garde tendencies in the Socialist Yugoslavia, Vlado Kristl and Julie Knifer, spent a considerable amount of their lives in Germany and France. For the Croatian Association of Artists, which counts more than 1800 members of different profiles and artistic expressions, it is extremely important to collaborate with its European partners. We are also aware that the only way to preserve the Croatian culture is through its positioning in the European and world cultural space. From the very beginning, through residencies and exhibitions, the cooperation with *Creart Network* has contributed to the European connections of the Croatian artists. The exhibition *White Noise, Black Words*, held in Prsten Gallery, the Croatian Association of Artists in September 2014, also presented the works of its members, Iva Kovač and Elvis Krstulović (*Fokus Group*) and

Ana Hušman. However, the Croatian art audience also had the opportunity to see the works of important artists from 12 European countries. These are all reasons why the European cultural framework has been constructed not only by the creative industries but also by the institutional support to cultural and artistic projects, which strengthen the connections and collaboration between countries and people within the European Union. The work of Creart Network is one of the best components of the European cultural space. The Croatian Association of Artists will thus continue to participate in such a colourful mosaic.

Josip Zanki. President of HDLU- *The Croatian Association of Visual Artists*

U godini osnivanja *Europske zajednice za ugljen i čelik* (1951.) koju su sačinjavale Njemačka, Francuska, Italija i zemlje Beneluksa ratne su rane i podjele u Europi bile još uvijek prisutne. Ta je asocijacija utrla put Europskoj uniji, integraciji koja nije utemeljena samo na političkoj, vojnoj ili ekonomskoj moći već i na kulturi. Upravo je kultura jedna od najvećih vrijednosti kako zemalja članica EU tako i svih naroda koji u uniji žive. To je značajno iz više razloga. Europa je do druge polovice XX. stoljeća ne samo dominirala kulturnim prostorom svijeta već i sve vaneuropske kulture promatrala kao *druge*. Sada svjedočimo globaliziranoj kulturi u kojoj se Europa da parafraziram Gayatri Chakravorty Spivak počinje promatrati kao *drugo*. Republika Hrvatske se Europskoj uniji pridružila u mjesecu srpnju 2013. godine. Za zemlju koja je godinama bila na razmedj carstava, i predstavljala limes i liminalni prostor prema *željeznoj zavjesi*, ulazak u Europsku uniju značio je povratak obitelji kojoj je godinama pripadala. Zbog povijesnih je okolnosti hrvatska kultura od samih početaka bila integrirana u europski okvir. Prvi hrvatski roman *Planine* autora Petra Zoranića objavljen je na hrvatskom jeziku i tiskan u Veneciji u XVI. stoljeću. Otac hrvatskog modernog kiparstva Ivan Rendić djelovao je na području čitave Austrougarske monarhije, a većinu je opusa stvorio u Trstu. Isto tako moramo napomenuti da su i dvije najvažnije figure avangardnih stremljenja u socijalističkoj Jugoslaviji Vlado Kristl i Julije Knifer dobar dio svojih života proveli u Njemačkoj i Francuskoj. Za Hrvatsko je društvo likovnih umjetnika koje okuplja više od 1.800 članova svih profila i izričaja izuzetno značajno surađivali s europskim partnerima. Isto tako smo svjesni da je jedini put očuvanja hrvatske kulture kroz njeno pozicioniranje u europskom i svjetskom kulturnom prostoru. Suradnja s mrežom *Creart* od samog početaka putem rezidencija i izložbi doprinosi europskim vezama hrvatskih likovnih umjetnika. Izložba *White Noise, Black Words* koja je u Galeriji Prsten HDLU-a održana u mjesecu rujnu 2014. godine prezentirala je i radove članova HDLU-a Ive Kovač i Elvisa Krstulovića (*Grupa Fokus*) i Ane Hušman. Međutim, isto je tako i hrvatska likovna publika imala primjere susresti se s radovima značajnih umjetnika iz 12 europskih zemalja. Sve su to razlozi zašto je europski kulturni okvir sazdan ne samo od kreativnih industrija već i od intitucionalne podrške

kulturnim i umjetničkim projektima koji ojačavaju veze i suradnju različitih zemalja i naroda unutar Europske unije. Rad mreže *Creart* predstavlja jednu od najboljih sastavnica europskog kulturnog prostora. Hrvatsko društvo likovnih umjetnika će zato i dalje biti dio takvog mozaika različitih boja.

Josip Zanki, *predsjednik Hrvatskog društva likovnih umjetnika*

UVOD

Miguel Amado i João Laia + Rosa Lleó

Bijeli šum je slučajni signal sa stalnom spektralnom gustoćom. Ovaj se izraz koristi u raznim disciplinama, od fizike do telekomunikacija, akustičkog inženjeringu i statističkog prognoziranja. Međutim, kada nađemo na ovaj pojam, mi nostalgično zamišljamo rezonancu televizijskog prijemnika u trenutcima prekida prijenosa. Umjesto na znanstveni ili tehnički način, mi bijeli šum definiramo kao val koji čujemo kao siktanje, a koji nalikuje zvuku /š/.

Crno su riječi ispisane na bloku papira ili objavljene u knjizi ili novinama. One definiraju jezik i komunikaciju. Svaki ih dan upisujemo, *ad infinitum*. Također ih prikazujemo u trenutcima kada želimo da se naš glas čuje u javnom prostoru, na primjer tijekom političkih zbivanja. One postaju dokumenti i arhiva – povijest.

Ali crno može biti i pridjev za opisivanje riječi koje ne možemo čuti, onih koje dolaze iz nesvesnoga. Izraz “crne riječi” stoga može imati konotaciju manje vidljivoga. Može se primijeniti na ono što se izgovara tijekom ezoteričnih rituala, u snovima ili u bilo čemu što ima veze s okultnim.

Ova metafora opisuje djela prikazana na izložbi CreArt 2014. Konstantan “bijeli šum” čuje se u Vilniusu (Litva), Zagrebu (Hrvatska) i Miercurea Ciucu (Rumunjska), gradovima u kojima se izložba održava. Prikazi rascjepa i tehnologije, od subjektivnog do društvenog, daju naznaku o tome “kako dišu” odabrani umjetnici iz gradovamreže CreArt.

Prikazani radovi koriste različite medije: slikarstvo, skulpturu, crtež, fotografiju, instalaciju, video. Neki su od njih *site-specific* radovi koji se mijenjaju u svakoj galeriji, ovisno o njezinoj arhitekturi. Nude realistične opise i snovite prikaze, racionalne stavove i nesvesne napetosti, opipljive predmete i sablasne entitete, primitivne rituale i svakodnevne radnje, razgovornu dinamiku i intimne geste.

Neki umjetnici pokazuju poseban interes za osjećaj vida kroz propitivanje odnosa između forme i iskustva tijela. Oni koriste apstrakciju kako bi se igrali percepcijom. Rad Martina Dašeka *25 cm Under* (2013.) je *site-specific* instalacija izrađena od drveta i bijele tkanine koja mijenja protok posjetitelja u galeriji. Umjetnik gradi uski hodnik kroz koji posjetitelj prolazi sam, hodajući u tišini, ali ipak svjestan svoje vlastite prisutnosti.

Skulpture Katejne Vorlove tanki su komadi drveta naslonjeni na zid u krhkoi ravnotezi, zbog cega izgledaju kao orude za neki intimni performans. Na fotografijama Vildana Turalica geometrijski uzorci tkanine izviru iz prirodnog krajolika igrajući se našom percepциjom prostora, fizički kao i na prikazu. Skulpture Felixa-Benedicta Sturma, izradene od kamena ili cijevi fluorescentnog svjetla, izrazito su materijalne (premda naglašavaju optičko) te oko sebe stvaraju "negativan" prostor.

La tridimensionalidad de la linea (The Tridimensionality of the Line), tekući ciklus kojeg je David del Bosque započeo 2014. godine, reakcija je na proučavanje geometrije u prostoru. Umjetnik istražuje liniju kako bi izradio skulpture različitih boja i oblika. *Site-specific* instalacije Amaye Bombín izrađene su od crvenog vlakna nanesenog na arhitektonske elemente, na primjer stupove ili stepenice, čime odaju neke nijanse građevine.

Često koristeći kućanske materijale poput zavjesa, instalacije Patricije Gilyte također stvaraju nerealnu percepциju prostora prozirnošću i *trompe l'oeilom*. Nina Hove promišlja krajolik kao introspektivno putovanje; njezine su fotografije subjektivna propitivanja lokacija poput Istre (Rusija), Pariza ili Hardangera (Norveška).

Drugi se umjetnici usredotočuju na glasine, na nešto što nije lako primjetno, ali nekako remeti normalnost. Dvojac Fokus Grupa predstavlja *I Sing to Pass the Time* (2011.–14.), crteže koji prate porijeklopotaesta koji se odnosi na umjetničke prakse. Polazeći od početka dvadesetog stoljeća, ova je vrsta djelovanja opet vrlo relevantna s obzirom na pritisak koji vrši tržište, a s kojim se umjetnici danas suočavaju. Ovaj rad, koji se temelji na narativu, govori o jednoj alternativnoj povijesti umjetnosti ljestvom olovke na papiru.

Kurt Lackner i Julio Falagánu svojoj suradnji ispituju dani kontekst, koji se uvijek odnosi na grad u kojem privremeno žive. Šetaju buvljacima, u stilu *dérivea*, u potrazi za ikonografskim materijalima. Rezultat toga su asemblaži velikih dimenzija svih vrsta prikaza – a ponekad predmeta – koji o lokalnom identitetu otkrivaju koliko i o idiosinkrasijskim osobnostima samih umjetnika.

Psihološki obrasci glavni su način ispitivanja skupine umjetnika za koje epizode iz svakodnevnog života postaju studije slučaja za otkrivanje neprimjetnih aspekata društvenog tkiva. Rad Ane Hušman *Razglednice* (2013.) sačinjava niz video snimki koje se bave svakodnevnim događajima, istražuju ulogu žena u patrijarhalnom društvu i načina na koji se ona prikazuje u medijima.

Emanuela Rizzo usredotočuje se na nogomet kao mjesnu vježbu okupljanja i zajedničkogstvaranja. Dokumentacija rada *Progetto Conar*(projekta Conar) Sandra Marasca iz 2008. godine govori o osnivanju ureda za preporuke koji bi mogao biti koristan kod dobivanja poslova ili za razvoj karijere. Umjetnik nas podsjeća kako ova praksa još uvijek prevladava na postojećem tržištu rada, što odražava neizvjesnu prirodu današnjih uvjeta rada.

Druga skupina umjetnika zadire u druge aspekte ljudskog ponašanja, uključujući iracionalno. Ritual je važan u radovima Józsefa Fülöpai Dana Stana-Rata. Fülöpovi crteži koriste ljudsku figuru u bezobličnom i ponavljajućem obrascu, dok se skulpture Stana-Rata referiraju na rumunjsku pučku arhitekturu, kao i na povezanost japanske kaligrafije s meditacijom.

Fotografije Remigijusa Venckusa prikazuju muške i ženske likove koji se čine kao s nekog drugog svijeta, bez nekog određenogodnosa i tajnovitog izraza. Slika Sauliusa Dastikasa *Figures at the Ganges* (2013.) opisuje duhovno putovanje kroz vrijeme inspirirano krajolikom rijeke Ganges u Indiji koji budi uspomene.

Korištenjem elektronike, Sérgio Marques bavi se odnosnom između materijalnog svijeta i eteričnog. Ciklus Nuvole Ravere *Pink Elephant* (2013.), izrađen od različitih predmeta i fotografija, suptilna je referenca na ono što vidimo u nesvjesnom stanju uma; ona ove radove naziva "halucinacijama".

White Noise, Black Words (*Bijeli šum, crne riječi*) kreće se između dvije očite suprotnosti: konfiguracije prostora i stanja mašte. Ovi veliki pokretači izložbe alegorije su odnosa između znanstvenog i iracionalnog, geometrijskog i neformalnog, društvenog i psihološkog. Prikazani radovi poručuju kako je umjetnost mješavina svega ovoga te da su, u konačnici, ovakve suprotnosti uvijek samo dvije strane istog novčića. Ili, bolje rečeno, one su "crne riječi" koje stvaraju neobičan zvuk bijelog šuma.

BIOGRAFIJE UMJETNIKA

AMAYA BOMBÍN

Amaya Bombín (rođena u Valladolidu u Španjolskoj 1977. godine) studirala je umjetnost na Sveučilištu u Salamanci u Španjolskoj. Njezini su radovi izlagani u sljedećim prostorima: LAVA, Valladolid, 2014.; Muzej ECCO, Cádiz, Španjolska, 2014; Teatro Calderón, Valladolid, 2014.; Convento de Las Francesas, Valladolid, 2014.; Kadmium KunstenCentrum, Delft, Nizozemska, 2013.; Muzej CCA, Andratx, Španjolska, 2013; Convent de la Missió Gallery, Palma de Mallorca, Španjolska, 2012.; MACRO, Rim, 2010.; te Columpio, Madrid, 2010. Trenutno živi između Madрида i Valladolida u Španjolskoj.

Bombín svoje korijene simbolizira crvenom bojom, korištenjem kamenja i vlakna, koji se u različitim kulturama povezuju sa svijetom predaka. Drugdje su oni simboli pripadnosti mjestu ili izgradnje identiteta. Pomoćno i neophodno spajaju se u ovim materijalima, a Bombín kroz njih pokušava promišljati o kolektivnoj biografiji. Ona mijenja prostor kroz *site-specific* instalacije i performanse; njezina praksa uključuje i crteže i fotografiju.

DAVID DEL BOSQUE

David del Bosque (rođen u Valladolidu u Španjolskoj 1976. godine) studirao je umjetnost na Sveučilištu u Salamanci u Španjolskoj. Njegovi su radovi izlagani u sljedećim prostorima: MUSAC, León, Španjolska, 2014.; Galerija Delta Art, Arad, Rumunjska, 2014.; Galerija Myung, Seoul, 2010.–12.; Variable Space, Chicago, 2012.; Galería Rita Castellote, Madrid, 2008; Galería Benito Esteban, Salamanca, Španjolska, 2006; te Galeria Evelio Gayubo, Valladolid, 2005. Trenutno živi u Valladolidu.

Del Bosque želi prikazati liniju u trodimenzionalnim geometrijskim skulpturama za koje koristi ploče različitih boja i dužina kako bi stvorio vizualne efekte. Zanima ga stvaranje novih percepcija kroz *site-specific* instalacije koje uzimaju u obzir kretanje posjetitelja *vis-à-vis* njihova položaja u prostoru.

MARTIN DAŠEK

Martin Dašek (rođen u Pardubicama u Češkoj Republici 1981. godine) studirao je umjetnost na Akademiji umjetnosti, arhitekture i dizajna u Pragu. Njegovi su radovi izlagani u sljedećim prostorima: Atelierhaus Salzamt, Linz, Austrija, 2013.; City Gallery, Pardubice, 2013.; Galerija Kaluz, Ostrava, Češka Republika, 2012.; Galerija Emil Filla, Ústí nad Labem, Češka Republika, 2011.; Galerija (A)VOID, Prag, 2009.; te Sculpture Studio Bubec, Prag, 2009. Trenutno živi u Pardubicama.

Dašek istražuje kako na čovjeka utječe okruženje u kojem je odrastao ili u kojem živi. Najznačajniju ulogu u svakom od njegovih radova ima situacija u kojoj je rad nastao. Ovi radovi nisu samo za gledanje, nego pozivaju promatrača da upotrijebi sva svoja osjetila. Isprva se prostor doživljava kao nešto potpuno novo i nepoznato, dok promatrač ne pronađe nešto s čime se može identificirati.

SAULIUS DASTIKAS

Saulius Dastikas (rođen u Kedainiai u Litvi 1971. godine) studirao je umjetnost na Sveučilištu Šiauliai u Litvi i litavskom Sveučilištuobrazovnih znanosti u Vilniusu. Njegovi su radovi izlagani u sljedećim prostorima: Galleri Krebsen, Kopenhagen, 2014.; Galleri Salling, Hjerk, Danska, 2012.; Actus Magnus, Vilnius, Litva, 2010.; teGalerija Laiptai, Šiauliai, Litva, 2010. Trenutno živi u Vilniusu.

Dastikas se bavi krajolikom, od njegovih povijesnih prikaza do njegova političkog značaja. Privlače ga poznata, ali i daleka mjesta, od Litve do nordijske regije, Indije te Bliskog istoka. Njegove slike obilježava emotivni pristup koji često vodi do ekspresionističkih kompozicija koje uključuju figuraciju i narativ.

JÓZSEF FÜLÖP

József Fülöp (rođen u Csíkszeredi u Rumunjskoj 1982.) studirao je pedagogiju na Fakultetu za umjetnost i dizajn Ion Andreescu u Cluj-Napociju u Rumunjskoj. Radovi su mu izlagani u sljedećim prostorima i na sljedećim događanjima: Galerija Kossuth Street, Miercurea-Ciuc, Rumunjska, 2014.; Galerija Ave Art, Miercurea-Ciuc, 2013.;međunarodni bijenale grafike, Timișoara, Rumunjska, 2012.; Galerija Haghita County, Miercurea-Ciuc; 2012.; Galerija Habitus, Sibiu, Rumunjska, 2012.; te County Home, Miercurea-Ciuc, 2012.Trenutno živi u Miercurea-Ciucu.

Fülöpovi su radovi reakcija na društvena pitanja koja utječu na njega samoga. Koristi razne vrste materijala-sve što ostavlja trag na površini-za crtanje često upotrebljava reciklirani papir, novine i časopise. Njegovi su crteži većinom apstraktni, ali ne isključuju figurativni prikaz, a ponekad kombiniraju to dvoje. Oni istražuju pojam ljudskih bića kao živih bića s racionalnom i emocionalnom dimenzijom, referirajući se na mitologije i kolektivno nesvesno.

PATRICIJA GILYTE

Patricia Gilyte (rođena u Kaunasu u Litvi 1972. godine) studirala je umjetnost na Umjetničkoj akademiji u Vilniusu Litvi i Akademiji likovnih umjetnosti u Munchenu. Radovi su joj izlagani u sljedećim prostorima i na sljedećim događanjima: Galeriehaus Nord, Nuremberg, 2013.; das weisse haus, Beč, 2012.; the International Kaunas Biennial, 2011.; Galerie Bezirk Oberbayern, München, 2011.; te the Ulmer Museum, Ulm, Njemačka, 2010. Trenutno živi u Munchenu.

Gilyte istražuje metaforu "doma" kako bi prizvala osjećaj mesta koji veže, što zapravo uvijek ostaje u domeni utopijskog. Njezini se radovi bave temama krajolika i veze između ljudskog tijela i njegova okruženja. Igra se s referencama iz mnogih izvora, uključujući litavsku poeziju i književnost 19. stoljeća, kao i drevne mitove. Njezin repertoar obuhvaća skulpturu, video i instalacije, a često ove medije međusobno povezuje.

FOKUS GRUPA

Fokus Grupa je kolektiv kojeg sačinjavaju Iva Kovač (rođena u Splitu u Hrvatskoj 1983. godine) i Elvis Krstulović (rođen u Rijeci u Hrvatskoj 1982.). Studirali su umjetnost na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Njihovi su radovi izlagani u sljedećim prostorima i na sljedećim događanjima: Galerija Remont, Beograd, Srbija, 2014.; Transmission Gallery, Glasgow, 2014.; Galerija Škuc, Ljubljana, Slovenija, 2014.; Institut za suvremenu umjetnost SCCA, Zagreb, 2014.; Kunsthalle Innsbruck, Austria, 2014.; MACRO, Rim, 2014.; Haus der Kulturen der Welt, Berlin, 2014.; Gaîté Lyrique, Pariz, 2014.; Calvert 22, London, 2013.; MSU, Zagreb, 2013.; Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, 2012.; NAE Gallery, Nottingham, Engleska, 2012.; Overlapping Biennial, Bukurešta, Rumunjska, 2012.; Gitte Bohr Gallery, Berlin, 2011.; Biennale mladih umjetnika Europe i Mediterana, Thessaloniki, Grčka, 2011. Trenutno žive u Rijeci.

Praksa je Fokus Grupe kolaborativna i interdisciplinarna, djelovanje na presjeku umjetnosti, dizajna i kustostva. Njihovi projekti preuzimaju politički oblik, ali ne postaju reprezentativan oblik "političke umjetnosti", često istražujući inherentne strukture moći umjetničkog sustava. Fokus Grupa fokusira se na pitanja poput radne etike, ideologije i ekonomske razmjene vrijednosti. Koriste različite medije, uključujući crtež, tiskane materijale, filmove, instalacije i tekst te organiziraju rasprave, čitalačke skupine i radionice.

NINA HOVE

Nina Hove (rođena u Kristiansandu u Norveškoj 1983. godine) studirala je fotografiju na

Arts University Bournemouth u Dorsetu u Engleskoj. Njezini su radovi izlagani u sljedećim prostorima i na sljedećim događanjima: Open Space, Kopenhagen, 2014.; Austin Forum, London, 2014.; No Name, Basel, 2013.; Landskrona Fotofestival, Švedska, 2013.; te Galleri Ramfjord, Oslo, 2013. Trenutno živi u Kristiansandu.

Hovekoristi humanistički stil u svojim fotografijama, ne u službi realističnih opisa, nego kako bi dislocirala fragmente mesta, predmeta i ljudi, izmještajući ih iz njihova konteksta. Njezin tretman narodnog i istovremenog odbijanja bilo kakve pretpostavljene narativne strukture omogućuje formi vizualne poezije da obuzme promatrača kao dnevničko ispitivanje osobnog iskustva.

ANA HUŠMAN

Ana Hušman (rođena u Zagreb u Hrvatskoj 1977. godine) studirala je umjetnost na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Njezini su radovi izlagani u sljedećim prostorima i na sljedećim događanjima: Gwangju Biennale, Kina, 2012.; Oktobarski salon, Beograd, Srbija, 2012.; Kunstverein Medienturm, Graz, Austrija, 2012.; Ludwig Museum, Budimpešta, 2010.; Ura, Istanbul, 2008.; Stuttgarter Filmwinter, Njemačka, 2009.; Međunarodni filmski festival Rotterdam, Nizozemska, 2009.; 25 FPS Međunarodni filmski festival, Zagreb, 2008.; i DOK, Leipzig, 2006. Trenutno živi u Zagrebu.

Hušman je u svom radu zaokupljena svakodnevnim radnjama te se fokusira na pitanja poput prikazivanja žena u *mainstream* medijima ili odnosom između jezika, povijesti i identiteta. U svojim filmovima istražuje potencijal animacije i razvija stil nadahnut amaterizmom i dokumentarističkom tradicijom. Njezini radovi propituju normativnost i njezine promjene te način na koji to utječe na ideologiju i društvene odnose.

KURT LACKNER & JULIO FALAGÁN

Kurt Lackner (rođen u Ottensheimu u Austriji 1970. godine) studirao je na Fakultetu za umjetnost i dizajn Sveučilišta u Linzu u Austriji. Radovi su mu izlagani u sljedećim prostorima: Künstlervereinigung Maerz, Linz, 2013.; Nordico Stadtmuseum, Linz, 2013.; Salzamt Linz, 2013.; Artemons, Hellmonsödt, Austrija, 2013.; Künstlerhaus Dortmund, Njemačka, 2012.; te Galerie Marschner, Wels, Austrija, 2011. Trenutno živi u Linzu.

Julio Falagán (rođen u Valladolidu u Španjolskoj 1979. godine) studirao je umjetnost na Sveučilištu u Salamaci u Španjolskoj. Radovi su mu izlagani u sljedećim prostorima: Galería 6mas1, Madrid, 2014.; Panal 361, Buenos Aires, 2014.; Matadero Madrid, 2014.; Atelierhaus Salzamt, Linz, 2013.; Weißensee Kreativstadt, Berlin, 2013.; Galería Liebre, Madrid, 2012.; La Casa Encendida,

Madrid, 2011.; te Espacio de Arte Contemporáneo de Almagro, Ciudad Real, Španjolska, 2011. Trenutno živi u Madridu.

Falagán djeluje na području drugorazredne i odbačene materijalne kulture kako bi promišljao o univerzalnim problemima te kako bi izmišljene priče i banalne dileme učinio stvarnim. Njegovi radovi promišljaju stvarno i izmišljeno, vjeru i moć. Lackner je kolekcionar predmeta koji prenose sjećanje i povijest, kako osobnu tako i društvenu. On pretresa buvljake i sve što nađe odnosi u svoj studio – fotografije, stare razglednice i oglase, zapise, igračke. Rezultat suradnje ovih dvaju umjetnika su kolaži slika pronadenih u časopisima i knjigama kupljenima na buvljacima i antikvarijatima, obično popraćenih svakodnevnim predmetima. Ovi radovi govore o iskustvu gradova koje su zajedno posjetili, kombinirajući njihove vlastite dojmove s kolektivnim nesvjesnim.

SANDRO MARASCO

Sandro Marasco (rođen u Pressiceu u Italiji 1973. godine) studirao je umjetnost na Akademiji likovnih umjetnosti u Urbini u Italiji. Neki od prostora u kojima su njegovi radovi izlagani uključuju: Museo Civico Pietro Cavoti, Galatina, Italija, 2013.; Sala Superiore del Centro di Documentazione Archeologica di Ceglie Messapica, Italija, 2013.; Galleria Spaziosei, Monopoli, Italija, 2013.; Cantieri Teatrali Koreja, Lecce, Italija, 2012.; teFonderia delle Arti, Rim, 2012. Trenutno živi u Galatinu u Italiji.

Marasco se bavi pitanjima društvene prirode, uključujući tržište rada i stil života slavnih i poznatih; često kroz egzistencijalni pristup. Njegovi se projekti osvrću na kolektivne paradokse i intimne stavove koji karakteriziraju današnje doba. Ti projekti često zahtijevaju sudjelovanje publike, koja time preuzima ulogu sukreatora te Marascove preokupacije prenosi u javnu sferu.

SÉRGIO MARQUES

Sérgio Marques (rođen u Portu u Portugalu 1980. godine) studirao je umjetnost na Sveučilištu u Portu i Sveučilištu u Aveiru u Portugalu. Neki od prostora u kojima su njegovi radovi izlagani uključuju Museu da Cidade de Aveiro, 2013. Trenutno živi u Portu.

Marques istražuje pojmove prostora, tijela, teritorija, kontingenциje i entropije. Miješa "proste" materijale koji se povezuju s tradicionalnim medijima sa suvremenijim elementima poput elektroničkih komponenti. Provodi konceptualna i materijalna istraživanja kako bi stvorio radove temeljene na svjetlu i pokretu koji promatrača uključuju intelektualno, kao i emocionalno.

NUVOLA RAVERA

Nuvola Ravera (rođena u Genovi u Italiji 1984. godine) pohađala je studij umjetnosti na Akademiji likovnih umjetnosti u Genovi i studij fotografije na CFP Baueru Miljanu. Neki od prostora i događanja na kojima su izlagani njezini radovi uključuju: SI Fest, Savignano sul Rubicone, Italija, 2014.; Chan Arte Gallery, Genova, 2013.; Villa Croce, Genova, 2013.; Palazzo Ducale, Genova, 2012.; te Fabbrica del Vapore, Milano, 2012. Trenutno živi između Genovei Milana.

Raverina praksa polazi od autobiografskih tema te od privatne prelazi u javnu sferu, u kontinuiranoj razmjeni. Potreba za stvaranjem osobne povijesti koja uključuje kolektiv u modernom kontekstu navela ju je na zamišljanje oblika zajedničkog narativa u fotografskom ciklusu i instalacijama. Tijek njezinog studija, koji je fokusiran na umjetnost, isprepleten je s njezinim životom koji se sastoji od dugih razdoblja putovanja u samoupravne anarhističke komune koje su joj omogućile istraživanje folklora i običaja određenih skupina ljudi.

EMANUELA RIZZO

Emanuela Rizzo (rođena je u Lecceu u Italiji 1983. godine) pohađala je studij umjetnosti na Akademiji likovnih umjetnosti u Lecceu i Akademiji Brera u Miljanu. Neki od prostora u kojima su izlagani njezini radovi uključuju: Palazzo Vernazza, Lecce, 2014.; te Parco Torcito, Lecce, 2013. Trenutno živi u Miljanu.

U Rizzinom se radu slike pojavljuju nakon određenih procesa i pokazuju tragove tranzicije, fragmente radnje koju je umjetnica orkestrirala. Njezine instalacije obično dokumentiraju svakodnevne radnje – na primjer nogometne utakmice ili razgovor – kroz nježne i sitne geste. U ovim radovima ona istražuje pitanja kolektivnog djelovanja, posredovanja i samo-osnaživanja.

DANA STANA-RAȚĂ

Dana Stana-Rață (rođena u Timișoari u Rumunjskoj 1970. godine) pohađala je studij umjetnosti na West University of Timișoara. Radovi su joj izlagani u sljedećim prostorima: Arts Gallery, Craiova, Rumunjska, 2013.; Art Museum Arad, Rumunjska, 2012; Art Museum Brasov, Rumunjska, 2011.; IH Gallery, Pečuh, Mađarska, 2010.; Galerija Zentrifuge, Nuremberg, Njemačka, 2010; Art Museum Timișoara, 2009.; te Delta Gallery, Arad, 2007. Trenutno živi u Aradu.

Stana-Rață svom radu istražuje različite koncepte vremena i prostora, osobito nezapadnjačkog porijekla, kako bi se bavila odnosom između reda i kaosa. Istražuje materijalne procese-uključujući azijsku kaligrafiju – te se pri stvaranju djela često oslanja na slučaj s psihološkom prirodnom koja se odnosi na alternativne svjetonazore.

FELIX-BENEDIKT STURM

Felix-Benedikt Sturm (rođen u Linzu u Austriji 1988. godine) studirao je umjetnost i sociologiju na Sveučilištu u Linzu. Radovi su mu izlagani u sljedećim prostorima: Raumschiff, Linz, 2014.; Fotohof, Salzburg, Austrija, 2013.; Fluc, Beč, 2013.; Kulturbahnhof, Kassel, Njemačka, 2013.; te Kunsthalle Weißensee, Austrija, 2012. Trenutno živi u Hörchingu u Austriji.

Sturm se zanima za čin prevodenja i tumačenja i za kodove koji oblikuju različite prostore u kojima živimo. On ove procese transformira u umjetnost na minimalistički način. Njegove se skulpture i instalacije sastoje od *readymade* predmeta ili vrlo posebno odabranih materijala koji stvaraju različite oblike, često geometrijske prirode, čime se referira na ljudsku percepciju.

VILDAN TURALIC

Vildan Turalic (rođen u Gradiškoj u Bosni i Hercegovini 1984. godine) studirao je umjetnost na Fakultetu za umjetnost i dizajn Sveučilišta u Linzu u Austriji. Radovi su mu izlagani na izložbama u sljedećim prostorima: Galerie Fotohof, Salzburg, Austrija, 2013.; Sveučilište u Linzu, 2012.i 2011.; Pfarrplatz, Linz, 2012.; Weißensee Kunsthochschule Berlin, 2012.; Austria Tabak Werke, Beč, 2010.; te Schirmacher, Linz, 2008. Trenutno živi u Linzu u Austriji.

Turalicevi radovi bave se sjećanjem, napetošću između kulture i prirode i prostorom-apstraktним ili određenim. Zanimaju ga prolazni trenutci, često oni uplenuti u društvene promjene te istražuje nove situacije koje proizlaze iz ovog procesa. Odredene trenutke bilježi različitim medijima poput fotografije, videa i instalacija.

REMIGIJUS VENCKUS

Remigijus Venckus (rođen u mjestu Vijoliai u Litvi 1981. godine) studirao je dizajn i povijest umjetnosti na Sveučilištu Šiauliai u Litvi. Radovi su mu izlagani u sljedećim prostorima: Muzej Kelmė, Litva, 2010; Raudoné Castle, Litva, 2010; Photography Gallery, Panevėžys, Litva, 2010; Musé Club, Vilnius, Litva, 2009; te Pod Podłoga Gallery, Lublin, Poljska, 2009. Trenutno živi u Kaunasu u Litvi.

Venckusov se rad bavi odnosom između povijesti, kolektivnog nesvjesnog, popularne kulture i slike. Njegove fotografije prikazuju muško tijelo kao element koji aktivno reagira na životnu sredinu. Posebno istražuje tradiciju akta u svjetlu prevladavajućih romantiziranih svjetonazora, nudeći novo razumijevanje žanra nadahnuto tehnologijom.

KATEŘINA VORLOVÁ

Katerina Vorlová (rođena u Stodu u Češkoj Republici 1985. godine) studirala je na Akademiji umjetnosti, arhitekture i dizajna u Pragu i na University College of Arts, Crafts, and Design u Stockholmu. Radovi su joj izlagani u sljedećim prostorima: Galerie Marzee, Nijmegen, Nizozemska, 2013.; te DOX, Prag, 2012. Trenutno živi u Pardubicama u Češkoj Republici.

Vorlová stvara skulpture i instalacije koje se odnose na ljudsko tijelo, posebno na njegovu interakciju s predmetima. Ona koristi "proste" materijale – na primjer papir, šećer, ugljen ili kredu – kako bi propitivala egzistenciju, posebno njezinu prolaznost. Njezini su radovi poetski i emotivni, pozivaju se na jedinstvenost svakog trenutka, kao i na krhkost života.

White noise, black words

CreArt Exhibition 2014

ROMANIAN

OPPORTUNITY

What worth the talent, the creative work, if are unknown by the others, if they are not in competition with other talents and creations.

The CreArt project – in which Harghita County Council participated for several years – offers an opportunity for the talented artists from our region to present their talent and works on international level, to compare with other works created around the world, to find out the uniqueness of their creations and suitability in actual expectations, in fashionable terms: suitability in trends. Also, in past times, our artists travelled in the world in order to get acquainted with the actual trends, with the fulfilments of art technology, to feel the sunshine of Italy and its artistic creations originated in ancient Roman culture, as well as to know the trendsetting atmosphere. This exchange of experience was a natural process until the mid of the last century, when Europe was divided according to ideological criteria and this division influenced also the development of artistic creations: thus our artists were deprived from the opportunity of gaining experiences and the arts were deprived from the organic unity of the development.

After the changes of the regime, the circumstances for artists were changed as well, and they get the chance to link those threads, which were lacerated by imperium and ideologies, and their artistic creations were directed back to the allurement of Western Christian culture.

Also the CreArt project undertakes this objective: offers an opportunity for our artists to present their creations and to get weighed on the international level. It offers a chance to get new experiences and knowledge.

The present publication proves that our artists used this opportunity and demonstrated that our roots deepening in the soil of European culture are unbreakable. And even if our roots are the same, the created flower is multi-coloured, varied, thus regales our eyes and warms our heart and soul. That is what this modest catalogue would like to offer for the art-lover reader.

Let's read it with pride!

Borboly Csaba,
President of Harghita County Council

POSIBILITATE

Talentul în sine nu reprezintă mare lucru, dacă nu este cunoscut și recunoscut de alții, dacă nu este comparat pe o scară cât mai largă cu alte talente. Proiectul internațional CreArt – în care este parte și Consiliul Județean Harghita – oferă posibilitatea creatorilor talentați din județul nostru să-și etaleze talentul, creațiile pe plan internațional, să-l compare cu creațiile realizate în alte părți ale lumii, să poată vedea că de unică este creația lor și cum se încadrează în cerințele moderne, în trendurile actuale. și în trecut artiștii locului s-au perindat prin lume ca să cunoască moda vremii, cu tehniciile utilizate de artiștii din alte părți, să se scalde în luminile însoritei Italii și în arta ei care-și trage seva din arta Romei antice, să se familiarizeze cu atmosfera noii mode artistice al Parisului. Acest pelerinaj a fost un demers natural până la tăierea în două pe baze ideologice a bâtrânei Europe la mijlocul secolului trecut, iar această despicare politică a avut efect și asupra dezvoltării artei: creatorii noștri au fost privați de posibilitatea acumulării de cunoștințe, de experiențe proprii, iar arta a fost privată de posibilitatea dezvoltării organice.

În urma revoluției din decembrie s-au schimbat condițiile, împrejurările și pentru artiștii noștri, având posibilitatea din nou să înnoade din nou acele legături, care au fost tăiate de imperii și ideologii, posibilitatea ca arta noastră să se reintegreze în curentele artistice din vestul Europei.

Proiectul CreArt la rândul lui slujește acest scop: oferă posibilitatea artiștilor noștri de a se prezenta și de a se compara pe plan internațional. Posibilitatea de a acumula noi cunoștințe și experiențe.

Catalogul de față este dovada că artiștii noștri au profitat de această posibilitate și au demonstrat că rădăcinile noastre sunt adânc înfipte în cultura europeană. Iar pe lângă faptul că rădăcinile sunt aceleași, florile crescute din aceeași sevă sunt multicolore, de a largă varietate, alintând ochii și sufletul. Despre acest fapt vrea să convingă publicul larg și acest catalog.

Să-l răsfoim cu mândrie!

Borboly Csaba,
președintele Consiliului Județean Harghita

INTRODUCERE

Miguel Amado și João Laia + Rosa Lleó

Zgomotul alb este un semnal aleator cu o densitate spectrală de putere constantă. Această expresie este întâlnită în diverse discipline, începând de la fizică și telecomunicații până la ingerinie acustică sau prognoze statistice. Dar când întâlnim acest termen ne gândim în mod nostalgic la rezonanța televiziunii atunci când nu este transmisie. Mai degrabă pentru înțelegerea zgomotului alb din punct de vedere științific sau tehnic, putem defini acesta ca o undă care se aude ca un șuierat, asemănător cu sunetul */sh/*.

Negre sunt cuvintele scrise pe un suport de hârtie sau publicate într-o carte sau ziar. Acestea definesc limba și comunicația. Le scriem zi de zi, la nesfârșit. De asemenea, le folosim când dorim să ne facem auziți în spații publice, cum ar fi evenimente politice. Devin documente și istorie-archiv.

Însă negrul poate fi și un adjecțiv pentru a descrie cuvintele pe care nu le auzim, acelea care vin din subconștient. Expresia „cuvinte negre” poate avea și sensul mai puțin vizibil. Poate fi aplicat pentru cele ce sunt rostite la ritualurile ezoterice, sau visuri, sau orice alte lucruri legate de ocultism.

Această metaforă caracterizează lucrările prezentate în cadrul expoziției CreArt 2014. Un „zgomot alb” constant se aude în Vilnius (Lituania), Zagreb (Croatia), și Miercurea-Ciuc (România), orașele în care vor avea loc prezentările. Imagini de perturbare și tehnologie, variind de la subiectiv la social, dău un indiciu despre pulsul artiștilor selectați din orașele rețelei CreArt.

Lucrările prezentate sunt în corelație cu mass-media: pictură, sculptură, desen, arta fotografiei, instalăție, video proiecție și sunet. Unele dintre aceste lucrări sunt site-specific, astfel sunt remodelate conform arhitecturii galeriei în care sunt expuse. Lucrările oferă reprezentări realiste și imaginare, poziții raționale și tensiuni inconștiente, obiecte perceptibile și entități fantomatice, ritualuri primitive și activități zilnice, dinamici de conversație și gesturi intime.

Unii artiști manifestă un interes aparte față de sensul văzului prin evidențierea relației dintre forme și poziția corpului. Folosesc abstractul pentru a se juca cu percepția. Lucrarea lui Martin Dašek intitulată *25 cm Under* (2013) este o instalatie site-specifică făcută din lemn și materiale textile albe care schimbă circulația vizitatorilor în galerie. Artistul construiește un corridor îngust

pe care vizitatorul îl parurge singur, plimbându-se în liniște și astfel conștientizează prezența sa.

Sculpturile Kateřine Vorlová sunt realizate din bețe din lemn delicate, care sunt lipite de perete într-un echilibru fragil, care face ca acestea să arate ca și uneltele unui performance intim. În fotografiile lui Vildan Turalic, modelele textile geometrice apar din peisajul natural, jucându-se cu percepția noastră de spațiu, atât din punct de vedere fizic, cât și reprezentativ. Sculpturile lui Felix-Benedict Sturm sunt realizate din pietre și tuburi fluorescente, sunt extreme de materiale (chiar dacă influențează optica), generând un spațiu „negativ” în jurul lor.

La tridimensionalidad de la línea (Tridimensionalitatea Liniei), reprezintă o serie de lucrări create de David del Bosque începând din 2014 și semnifică un studiu de geometrie în spațiu. Artistul explorează linia pentru a crea sculpturi de diferite culori și forme. Instalațiile site-specific create de Amaya Bombín sunt realizate din fir roșu și aplicate pe elementele arhitecturale, cum ar fi coloane sau trepte, dând astfel nuanță clădirilor.

Instalațiile realizate de Patricija Gilyte utilizează de multe ori materiale casnice cum ar fi perdele, astfel creează o percepție rafinată a spațiului prin transparență și prin trompe l'oeil. Nina Hove reflectă peisajul ca o călătorie introspectivă; fotografiile sale reprezintă anchete subiective în locații ca Istra (Rusia), Paris, sau Hardanger (Norvegia).

Alți artiști pun accentul pe zgromot, ceva ce nu poate fi ușor perceput, totuși deranjează normalitatea. Duetul Fokus Grupa prezintă lucrarea *I Sing to Pass the Time* (2011–14), grafici ce trag o linie de protest asupra unor practici artistice. Având originea la începutul secolului al XX-lea, acest tip de acțiune este împotriva presunților dictate de piață cu care se confruntă artiștii. Această lucrare narrativă ne povestește o istorie alternativă a artei, reflectând frumusețea creionului pe hârtie.

Kurt Lackner și Julio Falagán examinează un context anume prin colaborarea lor, care se referă întotdeauna la orașul în care trăiesc. Artiștii parcurg talciocurile în stilul *dérive*, pentru a găsi materiale iconografice. Rezultatul este o lucrare asamblată din mai multe imagini – și câteodată și obiecte – care reflectă atât identitatea locală, cât și personalitățile care scot în evidență specificul local din care provin artiștii.

Modelele psihologice reprezintă o linie majoră de cercetare pentru un grup de artiști, pentru care episoadele vieții de zi cu zi devin studii de caz pentru descoperirea aspectelor imperceptibile ale fabricii sociale. Lucrările Anei Hușman, intitulate *Postcards* (2013) reprezintă un set de filme video, care se ocupă cu evenimentele de zi cu zi, examinând rolul femeii în societatea patriarhală și modul în care a fost înfățișat în mass-media.

Emanuela Rizzo examinează fotbalul ca exercițiu comun care ajută clădirea colectivității. Documentarul realizat de Sandro Marasco în anul 2008, intitulat

Progetto Conar (Conar Project) povestește înființarea unui birou de recomandare, care poate fi utilizat pentru accesarea joburilor sau dezvoltarea unei cariere. Artistul ne amintește că această practică există și în prezent pe piața muncii, totodată reflectă natura precară a condițiilor de lucru actuale.

Un alt grup de artiști cercetează celealte fețe ale comportamentului uman, inclusiv iraționalul. Ritualul ocupă un rol important în lucrările lui Fülöp József și Dana Stana-Rata. Desenele lui Fülöp utilizează figura umană ca model repetitiv, fără formă, în timp ce sculpturile lui Stana-Rata se referă la arhitectura românească, precum și la asocierea caligrafiei japoneze cu meditația.

Fotografiile lui Remigijus Venckus prezintă caracterele masculine și feminine ce apar ca forme ale unei lumi diverse, fără o referință specifică și o expresie misterioasă. Pictura lui Saulius Dastikas intitulată *Figures at the Ganges* (2013) reprezintă o călătorie spirituală în timp prin peisajul evocativ al râului Gange din India.

Sérgio Marques prin utilizarea electronicelor examinează relația dintre lumea materială și eterică. Lucrarea lui Nuvola Ravera intitulată *Pink Elephant* (2013) este realizată din diverse obiecte și fotografii și reprezintă o referință rafinată între ceea ce vedem și ceea ce există în subconștient; ea se referă la aceste piese ca la „halucinații”.

White Noise, Black Words se mișcă între două lumi aparent contrare: configurația spațiului și stadiile imaginației. Aceste direcții majore ale expoziției reprezintă alegorii pentru relația dintre științific și irațional, geometric și informal, social și psihologic. Lucrările prezentate sugerează că arta este un amestec al acestora și că în cele din urmă astfel de contrarii reprezintă înțordeauna cele două fețe ale aceleiași monede. Sau, mai precis, acestea sunt „cuvintele negre” ce creează un sunet neobișnuit care este zgromotul alb.

BIOGRAFIILE ARTIȘTILOR

AMAYA BOMBÍN

Amaya Bombín (s-a născut la Valladolid, Spania, în anul 1977), a studiat arte plastice la Universitatea Salamanca din Spania. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: LAVA, Valladolid, 2014; Muzeul ECCO, Cádiz, Spania, 2014; Teatrul Calderón, Valladolid, 2014; Convento de Las Francesas, Valladolid, 2014; Kadmium Kunstencentrum, Delft, Olanda, 2013; Muzeul CCA, Andratx, Spania, 2013; Galeria Convent de la Missió, Palma de Mallorca, Spania, 2012; MACRO, Roma, 2010 și Columpio, Madrid, 2010. În prezent face naveta între Madrid și Valladolid, în Spania.

Bombín simbolizează rădăcinile sale prin culoarea roșie, folosind pietre și fire, care în anumite culturi simbolizează lumea strămoșilor. În același timp acestea simbolizează apartenența la un anume loc, o clădire sau o identitate. Esențialul și accesoriul se întunesc în aceste materiale și prin ele Bombín încearcă să exprime o biografie comună. Modifică spațiile prin intermediul prezentațiilor și instalațiilor site-specific; se ocupă de asemenea de grafică și fotografie.

DAVID DEL BOSQUE

David del Bosque (s-a născut la Valladolid, Spania, în anul 1976), a studiat arte plastice la Universitatea Salamanca din Spania. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: MUSAC, León, Spania, 2014; Galeria de Artă Delta, Arad, România, 2014; Galeria Myung, Seoul, 2010–12; Variable Space, Chicago, 2012; Galeria Rita Castellote, Madrid, 2008; Galeria Benito Esteban, Salamanca, Spania, 2006 și Galeria Evelio Gayubo, Valladolid, 2005. În prezent trăiește la Valladolid.

Del Bosque încearcă să reprezinte linia în sculpturile sale geometrice tridimensionale, în acest sens folosește plăci de diferite culori și grosimi pentru generarea efectului vizual. Este interesat în crearea noilor percepții prin instalațiile sale site-specific care au în vedere mișcarea vizitatorilor vizavi de poziția lor față de spațiu.

MARTIN DAŠEK

Martin Dašek (s-a născut la Pardubice, în Republica Cehă, în anul 1981), a studiat la Academia de Arte Plastice, Arhitectură și Design din Praga. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Atelierhaus Salzamt, Linz, Austria, 2013; Galeria de Artă din orașul Pardubice, 2013; Galeria Kaluz, Ostrava, Republica Cehă, 2012; Galeria Emil Filla, Ústí nad Labem, Republica Cehă, 2011; Galeria (A)VOID, Praga, 2009 și Studioul de Sculptură Bubec, Praga, 2009. În prezent trăiește la Pardubice.

Dašek explorează influența ființelor umane asupra mediului în care ele/ ei trăiesc. Rolul cel mai important al fiecărei lucrări constă în situația creată. Lucrările nu au fost create numai pentru a fi privite, ele intenționează să trezească simțurile vizitorilor. La o primă vedere spațiul este experimentat ca ceva total nou și necunoscut până ce vizitatorul găsește ceva cu care să se identifice.

SAULIUS DASTIKAS

Saulius Dastikas (s-a născut la Kedainiai, Lituania, în anul 1971) a studiat arte plastice la Universitatea Šiauliai din Lithuania și la Universitatea Științelor Educaționale din Vilnius, Lithuania. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Galeria Krebsen, Copenhaga, 2014; Galeria Salling, Hjerk, Danemarca, 2012; Actus Magnus, Vilnius, Lithuania, 2010 și Galeria Laiptai, Šiauliai, Lithuania, 2010. În prezent trăiește la Vilnius.

Dastikas se ocupă de peisaj, de reprezentarea istorică a acestuia și importanța politică. El desenează atât locurile cunoscute, cât și cele îndepărtate începând din Lituania până în regiunile Nordice, India sau Orientalul Mijlociu. Pânzele sale sunt caracterizate de o abordare emoțională, foarte frecvent orientându-se la compozиїi expresioniste care implică reprezentarea alegorică sau narațiunea.

FÜLÖP JÓZSEF

Fülöp József (s-a născut la Miercurea Ciuc, România, în anul 1982) a studiat pedagogie la Universitatea de Artă și Design Ion Andreeșu din Cluj-Napoca, România. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Galeria de pe strada Kossuth Lajos din Miercurea-Ciuc, România, 2014; Galeria Ave Art, Miercurea-Ciuc/Csíkszereda, 2013; Bienala Internațională de Gravură GRAFIUM, Timișoara, România, 2012; Galeria de Artă a Consiliului Județean Harghita, Miercurea-Ciuc/Csíkszereda; 2012; Galeria Habitus, Sibiu, România, 2012; Galeria de Artă a Consiliului Județean Harghita, Miercurea-Ciuc, 2014. În prezent trăiește la Miercurea-Ciuc.

Fülöp tratează temele sociale care au un impact asupra lui. Folosește toate tipurile de materiale – orice care lasă o urmă pe suprafață – pentru desenele sale,

deseori utilizând hârtie reciclată, ziare și reviste. Desenele sale sunt predominant abstracte, dar nu exclude reprezentările figurative și deseori le combină pe cele două. Acestea explorează noțiunea ființelor umane ca și creațuri vii cu dimensiuni emotionale și raționale, folosind mitologia și subconștientul colectiv.

PATRICIJA GILYTE

Patricija Gilyte (s-a născut la Kaunas, Lituania, în anul 1972) a studiat arte plastice la Academia de Arte din Vilnius, Lituania și Academia de Arte Plastice din München. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Galeriehaus Nord, Nürnberg, 2013; Das weisse Haus, Viena, 2012; Bienala Internațională din Kaunas, 2011; Galeria Bezirk Oberbayern, München, 2011 și Muzeul din Ulm, Germania, 2010. În prezent trăiește la München.

Gilyte explorează metafora „căminului”, încercând să evoce o senzație care statornicește, care rămâne întotdeauna utopică. Lucrările sale tratează tema peisajului și legăturile corpului uman cu mediul înconjurător. Are ca referințe numeroase surse ca poezia și literatura secolului al XIX-lea din Lituania, precum și legendele antice. Repertoarul său include sculpturi, video, instalații și deseori stabilește relații ale acestora cu media.

FOKUS GRUPA

Fokus Grupa este o colectivitate formată din Iva Kovač (născută la Split, Croația, în anul 1983) și Elvis Krstulović (născut la Rijeka, Croația, în anul 1982). Au studiat arte plastice la Academia de Arte Plastice din Zagreb. Lucrările lor au fost expuse în următoarele locații: Galeria Remont, Belgrad, Serbia, 2014; Galeria Transmission, Glasgow, 2014; Galeria Škuc, Ljubljana, Slovenia, 2014; Institutul pentru Arte Contemporane SCCA, Zagreb, 2014; Kunspavillon, Innsbruck, Austria, 2014; MACRO, Roma, 2014; Haus der Kulturen der Welt, Berlin, 2014; Gaîté Lyrique, Paris, 2014; Calvert 22, London, 2013; MSU, Zagreb, 2013; Galeria Miroslav Kraljević, Zagreb, 2012; Galeria NAE, Nottingham, Anglia, 2012; Bienala Overlapping, București, România, 2012; Galeria Gitte Bohr, Berlin, 2011 și Bienalul Artiștilor Tineri din Europa și zona Mediteraniană, Thessaloniki, Grecia, 2011. În prezent trăiesc la Rijeka.

Practica utilizată de Fokus Grupa este colaborativă și interdisciplinară, ocupându-se de artă, design și activități curatoriale. Proiectele lor iau forma politică fără să devină forme reprezentative ale „artei politice,” deseori examinând structurile de putere inherentă ale sistemului de artă. Fokus Grupa se concentrează pe teme ca etica funcțională, ideologia și schimbul valorilor economice. Lucrează cu media, grafica, imprimarea, filme, instalații și texte, totodată organizează dezbateri, cluburi de lectură și ateliere de lucru.

NINA HOVE

Nina Hove (s-a născut la Kristiansand, Norvegia, în anul 1983) a studiat arta fotografiei la Universitatea de Arte Bournemouth din Dorset, Anglia. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Open Space, Copenhaga, 2014; Austin Forum, Londra, 2014; No Name, Basel, 2013; Festivalul de Fotografie Landskrona, Suedia, 2013 și Galeria Ramfjord, Oslo, 2013. În prezent trăiește la Kristiansand.

Hove adoptă un stil umanistic în fotografile sale, dar nu în favoarea prezentării realistice, ci mai degrabă pentru a disloca fragmente ale locurilor, obiectelor și oamenilor, eliminându-le pe acestea din contextul lor. Tratarea dialectului și respingerea simultană a oricărei structuri narative presupuse permite o formă a poeticii vizuale care determină vizitatorul să examineze diaristic experiența personală.

ANA HUŠMAN

Ana Hušman (s-a născut la Zagreb, Croația, în anul 1977) a studiat la Academia de Arte Plastice din Zagreb. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Bienala Gwangju, China, 2012; Salonul Octombrie, Belgrade, Serbia, 2012; Kunstverein Medienturm, Graz, Austria, 2012; Muzeul Ludwig, Budapesta, 2010; Ura, Istanbul, 2008; Stuttgarter Filmwinter, Germania, 2009; Festivalul Internațional de Film din Rotterdam, Olanda, 2009; Festivalul Internațional de Film 25 FPS, Zagreb, 2008 și DOK, Leipzig, 2006. În prezent trăiește la Zagreb.

Lucrările Anei Hušman tratează activități cotidiene, punând accentul asupra prezentării feminității sau legăturii dintre limbă, istorie și identitate. În filmele sale investighează potențialul animației și dezvoltă un stil caracterizat de amatorism și documentare. Lucrările sale analizează normativitatea și schimbările acesteia, precum și modul în care acesta afectează ideologia și relațiile sociale.

KURT LACKNER & JULIO FALAGÁN

Kurt Lackner (s-a născut la Ottensheim, Austria, în anul 1970) a studiat la Universitatea de Arte și Design din Linz, Austria. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Künstlervereinigung Maerz, Linz, 2013; Nordico *Stadtmuseum*, Linz, 2013; Salzamt Linz, 2013; Artemons, Hellmonsödt, Austria, 2013; Künstlerhaus Dortmund, Germania, 2012 și Galeria Marschner, Wels, Austria, 2011. În prezent trăiește la Linz.

Julio Falagán (s-a născut la Valladolid, Spania, în anul 1979) a studiat la Universitatea Salamanca, Spania. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Galeria 6mas1, Madrid, 2014; Panal 361, Buenos Aires, 2014; Matadero

Madrid, 2014; Atelierhaus Salzamt, Linz, 2013; Weißensee Kreativstadt, Berlin, 2013; Galeria Liebre, Madrid, 2012; La Casa Encendida, Madrid, 2011; și Espacio de Arte Contemporáneo de Almagro, Ciudad Real, Spania, 2011. În prezent trăiește la Madrid.

Falagán operează în lumea lucrurilor de tip second-hand și a materialelor aruncate, ca să reflecte problemele universal și să transforme poveștile fictive și dilemele banale în realitate. Lucrările sale reflectă asupra realității și ficțiunii, credinței și puterii. Lackner este un colecționar al lucrurilor care transmit amintiri și istorie atât pe plan personal, cât și pe plan social. El umblă prin talciocuri și duce fiecare piesă pe care o găsește în studioul său – printre acestea întâlnim fotografii, cărți poștale vechi, anunțuri, înregistrări, jucării. Prin colaborarea artiștilor se nasc colaje care se compun din imagini găsite în reviste și cărți găsite în talciocuri și anticariate, de multe ori acestea fiind însoțite de obiecte cotidiene. Aceste lucrări povestesc experiențele trăite în orașele pe care le vizitează împreună, combinând impresia lor cu subconștientul colectiv.

SANDRO MARASCO

Sandro Marasco (s-a născut la Pressice, Italia, în anul 1973) a studiat la Academia de Arte Plastice din Urbino, Italia. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Muzeul Civic Pietro Cavoti, Galatina, Italia, 2013; Sala Superioră al Centrului de Documentare Arheologică din Ceglie Messapica, Italia, 2013; Galeria Spaziosei, Monopoli, Italia, 2013; Cantieri Teatrali Koreja, Lecce, Italia, 2012 și Fonderia delle Arti, Roma, 2012. În prezent trăiește la Galatina, Italia.

Marasco tratează teme de natură socială, cum ar fi piața muncii sau stilul de viață al celebrităților, analizând de obicei latura existențială. Proiectele sale reflectă paradoxurile colective și atitudinile intime ce caracterizează era curentă. Aceste lucrări cer de multe ori participarea audienței care va prelua rolul co-creatorilor, și astfel extind preocupările lui Marasco în public.

SÉRGIO MARQUES

Sérgio Marques (s-a născut la Porto, Portugalia, în anul 1980) a studiat arte plastice la Universitatea din Porto și Universitatea din Aveiro, Portugalia. Lucrările sale au fost expuse în Muzeul Orașului Aveiro, 2013. În prezent trăiește la Porto.

Marques analizează noțiunea spațiului, trupului, teritoriului, întâmplărilor și entropiei. Amestecă materialele „slabe” din media tradițională cu elementele mai contemporane cum ar fi componentele electronice. El realizează o cercetare materială și conceptuală pentru a crea piese bazate pe lumină și mișcare care influențează vizitatorul atât intelectual, cât și emoțional.

NUVOLA RAVERA

Nuvola Ravera (s-a născut la Genova, Italia, în anul 1984) a studiat la Academia de Arte Plastice din Genova și arta fotografiei la CFP Bauer din Milano. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: SI Fest, Savignano sul Rubicone, Italia, 2014; Galeria de Artă Chan, Genova, 2013; Villa Croce, Genova, 2013; Palazzo Ducale, Genova, 2012 și Fabbrica del Vapore, Milano, 2012. În prezent face naveta între Genova și Milano.

Lucrările lui Ravera abordează teme autobiografice. Necesitatea de a crea o istorie personală care include colectivul în contextul contemporan, îl determină pe artist să imagineze o formă narativă a seriilor fotografice și al instalațiilor. Cursul ei de studiu concentrat pe arte s-a interconectat cu viața sa, s-a compus din perioade lungi de călătorii în comunitatele anarhiste autonome care și-au permis să cerceteze folclorul și obiceiurile unor grupuri specifice de oameni.

EMANUELA RIZZO

Emanuela Rizzo (s-a născut la Lecce, Italia, în anul 1983) a studiat la Academia de Arte Plastice din Lecce și Academia Brera din Milano. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Palazzo Vernazza, Lecce, 2014 și Parco Torcito, Lecce, 2013. În prezent trăiește la Milano.

În lucrările lui Rizzo imaginile apar după un proces prestabilit și arată urmele tranziției, fragmentele unei acțiuni pe care artiștii le dirijează. Instalațiile sale documentează de obicei activități zilnice – de exemplu meciuri de fotbal sau conversații – prin gesturi mici și delicate. În aceste lucrări ea analizează teme din activitatea colectivă, agenții și auto-împoternicire.

DANA STANA-RAȚĂ

Dana Stana-Rață (s-a născut la Timișoara, România, în anul 1970) a studiat arte plastice la Universitatea de Vest din Timișoara. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Galeria de Artă, Craiova, România, 2013; Muzeul de Artă Arad, România, 2012; Muzeul de Artă Brașov, România, 2011; Galeria de IH, Pécs, Ungaria, 2010; Galeria Zentrifuge, Nürnberg, Germania, 2010; Muzeul de Artă Timișoara, 2009 și Galeria Delta, Arad, 2007. În prezent trăiește la Arad.

Stana-Rață analizează diferențele concepții ale timpului și spațiului, în special de origine orientală, pentru a arăta tensiunea dintre ordine și haos. Ea cercetează procesele materiale – cuprinde caligrafia din Asia – și deseori are posibilitatea de a crea lucrări de natură psihologică care asigură o viziune alternativă asupra lumii.

FELIX-BENEDIKT STURM

Felix-Benedikt Sturm (s-a născut la Linz, Austria, în anul 1988) a studiat arte plastice și sociologie la Universitatea din Linz. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Raumschiff, Linz, 2014; Fotohof, Salzburg, Austria, 2013; Fluc, Viena, 2013; Kulturbahnhof, Kassel, Germania, 2013 și Kunsthalle Weißensee, Austria, 2012. În prezent trăiește la Hörsching, Austria.

Sturm este interesat de teme legate de traducere și interpretare, precum și de codurile ce formează diferențele spațiii în care trăim. El transformă aceste procese în artă, în mod minimalist. Sculpturile și instalațiile sale conțin obiecte finite sau materiale atent selectate care generează forme variate, deseori de natură geometrică adresate percepției umane.

VILDAN TURALIC

Vildan Turalic (s-a născut la Gradiška, Bosnia-Herțegovina, în anul 1984) a studiat arte plastice la Universitatea de Artă și Design Industrial din Linz, Austria. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Galeria Fotohof, Salzburg, Austria, 2013; Universitatea din Linz, 2012 și 2011; Pfarrplatz, Linz, 2012; Weißensee Kunsthochschule Berlin, 2012; Austria Tabak Werke, Viena, 2010 și Schirmacher, Linz, 2008. În prezent trăiește la Linz, Austria.

Lucrările lui Turalic analizează amintirile, tensiunea dintre cultură și natură, precum și spațiu – fie abstract sau specific. Este interesat de momentele efemere, în special acelea care implică schimbările sociale și explorează situațiile noi care se ivesc din acest proces. El capturează momentele specifice, prin diferite forme ale mediei cum ar fi fotografia, video și instalăriile.

REMIGIJUS VENCKUS

Remigijus Venckus (s-a născut la Vijoliai Village, Lituania, în anul 1981) a studiat design și istoria artei la Universitatea Šiauliai din Lituania. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Muzeul Regional Kelmė, Lituania, 2010; Castelul Raudoné, Lituania, 2010; Galeria Fotografică, Panevėžys, Lituania, 2010; Musé Club, Vilnius, Lituania, 2009 și Galeria Pod Podłoga, Lublin, Polonia, 2009. În prezent trăiește la Kaunas, Lituania.

Lucrările lui Venckus analizează relația dintre istorie și subconștientul colectiv, cultura populară și imagistica. Fotografiile sale prezintă corpul uman bărbătesc, ca și element sensibil la schimbările mediului. El examinează în special nudul în lumina viziunii romantice, propunând un nou concept al genului prin tehnologie.

KATEŘINA VORLOVÁ

Katerina Vorlová (s-a născut la Stod, Republica Cehă, în anul 1985) a studiat la Academia de Arte Plastice, Arhitectură și Design din Praga și la Universitatea Colegiul de Artă, Meșteșuguri și Design din Stockholm. Lucrările sale au fost expuse în următoarele locații: Galeria Marzee, Nijmegen, Olanda, 2013 și DOX, Praga, 2012. În prezent trăiește la Pardubice, Republica Cehă.

Vorlová realizează sculpturi și instalații care reflectă corpul uman și interacțiunea acestuia cu obiectele. Ea folosește materiale „ ieftine ” – de exemplu hârtie, zahăr, cărbune sau cretă – pentru a reflecta existența, în special situația efemeră a acesteia. Lucrările sale au calități poetice și emoționale, invocând unicitatea fiecărui moment din viață și fragilitatea vieții.

White noise, black words

CreArt Exhibition 2014

HUNGARIAN

LEHETŐSÉG

Mit sem ér a tehetség, az alkotómunka, ha azt nem ismerik meg mások is, ha nem mérik össze minél szélesebb körben más tehetségekkel és alkotásokkal. A CreArt projekt – amelynek évek óta részese Hargita Megye Tanácsa is – lehetőséget teremt térségünk tehetséges alkotói számára, hogy tehetségüket, alkotásaiat megmutassák a nemzetközi színtéren, összehasonlítsák azzal, amit a világ más tájain alkotnak, megnézhetik, hogy az itt végzett munkájuk eredménye mennyire egyedi, és mennyire illeszkedik az idősrű elvárásrendszerbe, divatos szóval élve: trendbe. Régen is művészeink megírták magukat a nagyvilágban, hogy megismerkedhessenek a kor divatjával, művésztechnikai megvalósításaival, hogy magukba szív hassák Itália napfényét és az ókori római művészettel gyökeröző művészettel, hogy megismerkedhessenek Párizs divatteremtő légiórával. Ez az átjárás természetes volt a múlt század közepéig, amikor ideológiai alapon osztották ketté Európát, s e felosztás a művészletek fejlődésére is nagy hatással volt: művészeinket megfosztották a személyes tapasztalatszerzés lehetőségétől, a művészleteket pedig az addigi szerves fejlődés egységétől.

A rendszerváltás után megváltoztak művészeink számára is a körülmények, esélyt kaptak arra, hogy újra összebogozzák azokat a szálakat, amelyeket impériumok és ideológiák téptek szét, s művészettünk újból visszakerüljön a nyugati kereszteny kultúra vonzáskörébe.

A CreArt projekt is ezt a célt szolgálja: lehetőséget teremt művészeinknek arra, hogy megmutatkozhassanak és megmértezhesssenek a nemzetközi porondon. Esélyt arra, hogy új tapasztalatokat és ismereteket szerezzenek.

Jelen kiadvány bizonyítja, hogy művészeink élték ezzel a lehetőséggel, s megmutatták, hogy az európai kultúra talajába mélyült hajszálgyökereink eltéphetetlenek. S noha gyökereink azonosak, a termett virág sokszínű, változatos, szemet és lelket gyönyörködtető. Erről kívánja meggyőzni a művészettel olvasót ez a szerény katalógus is.

Forgassuk elégtéssel és büszkeséggel!

Borboly Csaba,
Hargita Megye Tanácsának elnöke

BEVEZETŐ

Miguel Amado és João Laia + Rosa Lleó

A fehér zaj egy véletlen jel, állandó erejű színképsűrűséggel. Ez az ábrázolás különböző tudományágakat ölel át, a fizikától kezdődően a távközlésig, az akusztikus tervezéstől a statisztikai előrejelzésekig. Amikor számba vesszük a fogalmat, elképzeljük nosztalgikusan a televízió kisugárzását, amikor éppen nincs közvetítés. Hogy még inkább megértsük a fehér zajt tudományos és műszaki szempontból, úgy határozhatnánk meg, mint egy hullámot, amely sziszegő hangot hallat, ami egy */sh/* hangra emlékeztet.

Feketék a szavak, amelyeket papírra vettnek vagy egy könyv, illetve újság hasábjain megjelentetnek. A nyelvet és kommunikációt határozzák meg. Naponta leírjuk őket a végtelenséggel. Azokban a pillanatokban is használjuk őket, amikor hallatni szeretnénk hangunkat a köztereken, például politikai eseményeken. Dokumentumokká és iratokká – történelemmé válnak.

A fekete ugyanakkor jelző is lehet, hogy leírja azokat a szavakat, melyeket nem hallhatunk, melyek a tudatalattiból jönnek. A „fekete szavak” kifejezés másodlagos jelentése az, ami kevésbé látható. Ezt lehet alkalmazni arra, ami az ezoterikus rituálék alkalmával elhangzik, vagy az álmokra, vagy bármire, ami a titkos tanokhoz kapcsolódik.

Ez a metafora jellemzi a 2014-es CreArt = kiállítás munkáit. Az állandó „fehér zaj” hallható Vilniusban (Litvániaban), Zágrábban (Horvátországban) és Csíkszeredában (Romániában), azokban a városokban, ahol a bemutatókra sor kerül. A szétszakadás és technológia képei, a szubjektívtól a szociálisig, adnak egy csipetnyi impulzust a részt vevő művészeknek, akiket a CreArt-hálózatból választottak ki.

A kiállított alkotások összefüggésbe hozhatók a médiával: festészet, szobrászat, grafika, fotóművészet, installáció és videoművészet. Néhány közülük helyfüggő, ezeket minden galéria tervezésének függvényében szükséges újragondolni. A kiállított művek realisztikus ábrázolások és álomszerű bemutatók, racionális pozíciók és tudatalatti feszültségek, érzékelhető tárgyak és kísérteties entitások, primitív rituálék és minden nap tevékenységek, társalgási dinamika és bensőséges gesztusok.

Néhány művész különös figyelmet szentel a látásnak a formák és a test közötti kölcsönhatás által. Az absztraktiót használják ahhoz, hogy a percepcióhoz jussanak. Martin Dašek *25 cm Under* (2013) elnevezésű munkája is helyszpecifikus alkotás, amely fából és fehér lepelből áll, és amely megváltoztatja a látogatók közlekedését a galérián belül. A művész egy keskeny folyosót épít, amelyet a látogató egyedül, csendben kikerül, ezáltal jelenlétének tudatára ébred.

Kateřina Vorlová szobrai törékeny fapálcikákból állnak, amelyek a falhoz állítva törékeny egysúlyban vannak, ezáltal úgy tűnik, mintha meghitt teljesítmény eszközei lennének. Vildan Turalic fényképei, geometrikus textilmintái a természetből erednek, eljátszanak a térérzékkel, mind fizikailag, mind ábrázolás szempontjából. Felix-Benedict Sturm szobrai köbök vagy neoncsövekből állnak, az anyag kifejezései (még akkor is, ha az optikait hangsúlyozzák) egy negatív teret alakítanak maguk körül.

A *La tridimensionalidad de la línea* (A Vonal tridimensionalitása) egy folyamatos sorozat része, melyet David del Bosque 2014-ben indított, és egy térgéometriai tanulmányra hivatkoznak. A művész a vonalat vizsgálja, hogy ezáltal különböző színű és formájú szobrokat alkossan. Amaya Bombín helyszpecifikus installációi vörös fonalfából készültek, ezeket kötötte össze az építészeti elemekkel, például oszlopokkal vagy lépcsőkkel, kiemelve ezáltal az épület árnyalatait.

Patricija Gilyte installációi gyakran háztartásbeli anyagokat használnak, mint például függönyök, finoman érzékelhető a teret áttetszőségük által. Nina Hove tájképei önelemző naplóként jelennek meg; fényképei szubjektív vizsgálatok olyan helyszíneken, mint Istra (Oroszország), Párizs vagy Hardanger (Norvégia).

Más művészek a zajra koncentrálnak, valami olyanra, amelyet nehezen érzékelünk, de valahogy mégis megzavarja a normalitást. A Fokus Grupa két alkotója mutatja be az *I Sing to Pass the Time* (2011–14) című alkotást, amely egy vonalat húz tiltakozásképpen a művészeti praktikákkal szemben. A huszadik század elejére visszanyúló tevékenység újra nagyon aktuális, figyelembe véve a piac diktáltá nyomást, melynek a művészek ki vannak téve. Ez az elbeszélő alapú munka alternatív művészettörténetet ábrázol a ceruza papíron megjelenő szépségével.

Kurt Lackner és Julio Falagán adott kontextusból elemzik az együttműködést, és minden kapcsolódnak ahhoz a városhoz, ahol jelenleg élnek. Mindketten járják a bolhapiacokat a *dérive* szellemében, hogy ikonikus anyagokat találjanak. Az eredmény egy széles skálájú gyűjtemény, amely mindenféle képeket tartalmaz – és időnként tárgyat –, és feltárja a helyi identitást, valamint az alkotók egyénileg kifejezett személyiségét.

A pszichológiai minták jelentik a vizsgálódás tárgyát egy másik művészcsoportosulás esetében, amely számára a minden nap élet mozzanatai

esettanulmánnyá válnak a társadalmi szövet nem észlelhető aspektusainak felfedezésére. Ana Hušman *Postcards* (2013) című alkotásai számos sor videofelvételt tartalmaznak minden nap történésekkel, vizsgálva a nő szerepét egy patriarchális társadalomban és ennek a médiában történő kifejezését.

Emanuela Rizzo a labdarúgásra helyezi a hangsúlyt, egy közösségi gyakorlatra, ami által valami közös doleg építkezik. Sandro Marasco 2008-as dokumentumfilmje, a *Progetto Conar* (Conar Project) elmeséli egy közvetítőiroda megalakulását, amely munkahelykeresésre és karrierépítésre egyaránt alkalmas. A művész emlékeztet arra, hogy ez a gyakorlat még mindig elterjedt a munkaerőpiacra, és ezáltal sugallja a jelenlegi munkakörülmények bizonytalanságát.

Egy másik csoportja a művészeknek az emberi viselkedés egy másik oldalát, az iracionáliszt tárja fel. A rituálé fontos szerepet kap Fülöp József és Dana Stana-Rata alkotásában. Fülöp grafikái az embert alaktalanul és ismétlődő mintaként ábrázolják, míg Stana-Rata szobrai a romániai építészetet a japán kaligráfiával ötvözve elmélkedésre készítetnek.

Remigijus Venckus fényképei a férfi és női jellemzőket emelik ki, melyek mintha egy másik világból valók lennének, semmiféle kötődéssel és titokzatos kifejezéssel. Saulius Dastikas festménye, a *Figures at the Ganges* (2013) egy időtlen spirituális utazásra hív az indiai Gangesz folyó vidékének felidézésével.

Sérgio Marques az elektronika elemeinek használatával az anyagi világ és az örökkévalóság kölcsönhatását vizsgálja. Nuvola Ravera sorozata, a *Pink Elephant* (2013), különböző tárgyak és fényképek gyűjteménye, és arra utal, hogy mit látunk, amikor a tudatalatti dolgozik; a „hallucináció” elemeire utal.

A *White Noise, Black Words* a látszólagos ellentétek között mozog, a tér konfigurációi és a képzelet formái. Ezek a kiállítás fő irányvonalai, amelyek allegoriát teremtenek a tudomány és iracionálitás közötti kölcsönhatásban, a geometrikus és informális, a társadalom és pszichológia között. A bemutatott alkotások azt sugallják, hogy a művészet mindenek keveréke, és így végül is az ilyen ellentéteknek minden két oldaluk van, mint ahogyan az érmének is. Vagy jobban mondva ezek a „fekete szavak”, amelyek megteremtik azt a szokatlan hangot, amelyet fehér hangként ismernek.

A MŰVÉSZEK ÖNÉLETRAJZA

AMAYA BOMBÍN

Amaya Bombín (született 1977-ben Valladolidban– Spanyolország) a spanyolországi Salamanca Egyetemen tanult képzőművészettel. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: LAVA, Valladolid, 2014; ECCO Múzeum, Cádiz, Spanyolország, 2014; Calderón Színház, Valladolid, 2014; Convento de Las Francesas, Valladolid, 2014; Kadmium Kunstencentrum, Delft, Hollandia, 2013; CCA Múzeum, Andratx, Spanyolország, 2013; Convent de la Missió Galéria, Palma de Mallorca, Spanyolország, 2012; MACRO, Róma, 2010; Columpio, Madrid, 2010. Jelenleg Madridban és Valladolidban (Spanyolország) alkot.

Bombín a gyökereit szimbolizálja a vörös szín által, követ és fonat használ, amelyek a különböző kultúrákban az elődök világát jelentik. Másrészt ezek a valahová tartozást szimbolizálják, vagy az identitásépitést. A kiegészítő és az alapvető együtt van ezekben az anyagokban, és Bombín ezeken keresztül próbálja ábrázolni a kollektív életrajzot. Megváltoztatja a helyeket a helyspecifikus installációkon és performanszokon keresztül; rajzzal és fotóművészettel is foglalkozik.

DAVID DEL BOSQUE

David del Bosque (született 1976-ban Valladolidban – Spanyolország) a spanyolországi Salamanca Egyetemen végezte tanulmányait. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: MUSAC, León, Spanyolország, 2014; Delta Képzőművészeti Galéria, Arad, Románia, 2014; Myung Galéria, Szöul, 2010–2012; Variable Space, Chicago, 2012; Rita Castellote Galéria, Madrid, 2008; Benito Esteban Galéria, Salamanca, Spanyolország, 2006; és Evelio Gayubo Galéria, Valladolid, 2005. Jelenleg Valladolidban él.

Del Bosque a vonalat próbálja ábrázolni a háromdimenziós geometriai szobrok által, ehhez különböző színű és vastagságú lemezeket használ, így váltja ki a vizuális hatást. Érdekelt az újszerű megközelítések alkalmazásában helyspecifikus installációk által, melyek a látogatók mozgásához igazodnak, ezek térbeli helyzete függvényében.

MARTIN DAŠEK

Martin Dašek (született 1981-ben Pardubicében – Cseh Köztársaság) a prágai Képzőművészeti Akadémián tanult. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Atelierhaus Salzamt, Linz, Ausztria, 2013; Városi Galéria, Pardubice, 2013; Kaluz Galéria, Ostrava, Cseh Köztársaság, 2012; Emil Filla Galéria, Ústí nad Labem, Cseh Köztársaság, 2011; (A)VOID Galéria, Prága, 2009; Bubec Szobrászati Stúdió, Prága, 2009. Jelenleg Pardubicében él.

Dašek az emberek környezetre gyakorolt hatását vizsgálja, abban a környezetben, ahol ezek felnőttek és élnek. Alkotásainak legjelentősebb szerepe a szituációban keresendő, amelyben létrehozták őket. Ezeket az alkotásokat nemcsak nézni lehet, hanem egy időben minden érzékszervet megmozgatnak. Először a helyet úgy érzékelik, mint valami teljesen új és szokatlan, míg nem rájönnek, hogy találtak valamit, amivel azonosulni tudnak.

SAULIUS DASTIKAS

Saulius Dastikas (született 1971-ben Kedainiaiban – Litvánia) a litván Šiauliai Egyetemen tanult képzőművészettel, majd az Oktatástudományok Egyetemén folytatta tanulmányait Vilniusban. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Krebsen Galéria, Koppenhága, 2014; Salling Galéria, Hjerk, Dánia, 2012; Actus Magnus, Vilnius, Litvánia, 2010; a Laiptai Galéria, Šiauliai, Litvánia, 2010. Jelenleg Vilniusban él.

Dastikas a tájhoz szól a történelmi ábrázolásokon és politikai jelentőségeken keresztül. Az ismert helyeket és a távoli vidékeket egyaránt ábrázolja, Litvániát, az északi térséget, Indiát és a Közel-Keletet. Festményein az érzelmi megközelítés érezhető, gyakran expresszionista kompozíciók által, melyek az alakítás és elbeszélés szerepét töltik be.

FÜLÖP JÓZSEF

Fülöp József (született 1982-ben Csíkszeredában – Románia) a kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Egyetemen végzett pedagógiát. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Kossuth Lajos Utcai Galéria, Csíkszereda, Románia, 2014; Ave Art Galéria, Csíkszereda, 2013; Nemzetközi Grafikai Biennále, Temesvár, Románia, 2012; Megyeháza Galéria, Csíkszereda, Románia, 2012; Habitus Galéria, Nagyszeben, Románia, 2012. Jelenleg Csíkszeredában él.

Fülöp a társadalmi témaakra reagál, melyek hatással vannak rá. mindenféle anyagot felhasznál, ami nyomot hagy a felületen, gyakran alkalmaz újrahasznosított papírt, újságokat és folyóiratokat. Rajzai nagyrészt absztrakt ábrázolások, de nem zárja ki a figuratív ábrázolási módot sem, és időnként kombinálja a kettőt. Az ember fogalmát mint élőlényt vizsgálja, ennek racionális

és érzelmi vonatkozásait egyaránt, a mitológiaba és kollektív tudatalattiba tekintve.

PATRICIJA GILYTE

Patricija Gilyte (született 1972-ben Kaunasban – Litvánia) a vilniusi Képzőművészeti Akadémián, majd a müncheni Képzőművészeti Egyetemen végezte tanulmányait. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Galeriehaus Nord, Nürnberg, 2013; Das weisse Haus, Bécs, 2012; Kaunas Nemzetközi Biennále, 2011; Bezirk Oberbayern Galéria, München, 2011; az Ulmi Múzeum, Németország, 2010. Jelenleg Münchenben él.

Gilyte az „otthon” metaforáját vizsgálja, azzal a céllal, hogy felidézze ennek a helynek az érzését, mely lényegében minden utópisztikus marad. Alkotásai a környezetről szólnak, és az emberi test környezethez való kötődését vizsgálják. Számos forrásból inspirálódik, mind a XIX. századi litvániai költészettelből és irodalmiból, mind a régi mondákból. Munkái között találunk szobrot, videofelvételt és installációt, ugyanakkor gyakran összekapcsolja ezeket.

FOKUS GRUPA

A Fokus Grupa egy művészeti társulás, melyet Iva Kovač (született 1983-ban Splitben – Horvátország) és Elvis Krstulović (született 1982-ben Rijekában – Horvátország) alkot. Mindketten a zágrábi Képzőművészeti Akadémián végezték tanulmányait. Munkáikat a következő helyszíneken állították ki: Remont Galéria, Belgrád, Szerbia, 2014; Transmission Galéria, Glasgow, Egyesült Királyság, 2014; Škuc Galéria, Ljubljana, Szlovénia, 2014; Kortárs Képzőművészeti Intézet SCCA, Zágráb, 2014; Kunsthäusern, Innsbruck, Ausztria, 2014; MACRO, Róma, 2014; Haus der Kulturen der Welt, Berlin, 2014; Gaîté Lyrique, Párizs, 2014; Calvert 22, London, 2013; MSU, Zágráb, 2013; Miroslav Kraljević Galéria, Zágráb, 2012; NAE Galéria, Nottingham, Anglia, 2012; Overlapping Biennálé, Bukarest, Románia, 2012; Gitte Bohr Galéria, Berlin, 2011; és az Európai és Mediterrán Övezet Fiatal Művészeinek Biennáléja, Thessaloniki, Görögország, 2011. Jelenleg Rijekában élnek.

A Fokus Grupa gyakorlata az együttműködésre épül, és interdiszciplináris jellegű, a képzőművészeti, design és kurátori tevékenységeket egyaránt felöleli. Projektjeik politikai formát öltetnek, anélkül, hogy képviselnék a „politika művészetét”, gyakran vizsgálva a művészet rendszerében rejlő erőviszonyokat. A Fokus Grupa olyan témaakra összpontosít, mint a munkaetika, ideológia és gazdasági értékváltozások. Különböző alkotási módszereket alkalmaznak, grafika, lenyomat, filmművészeti, installációk, szövegrészletek, ugyanakkor kerekasztal-megbeszéléseket, olvasói klubokat és műhelymunkákat is szerveznek.

NINA HOVE

Nina Hove (született 1983-ban Kristiansandban – Norvégia) az angliai Dorsetben a Bournemouth Képzőművészeti Egyetemen végzett fotóművészettel szakon. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Szabadteri kiállítás, Koppenhága, 2014; Austin Fórum, London, 2014; No Name, Basel, 2013; Landskrona Fotóművészeti Fesztivál, Svédország, 2013; és Ramfjord Galéria, Oslo, 2013. Jelenleg Kristiansandban él.

Hove a humanista stílust alkalmazza a fényképein, nem a realista ábrázolás szolgálatában, hanem inkább a különböző helyszínekből kiragadott darabokkal, tárgyakkal és emberekkel, melyeket kiemel eredeti kontextusukból. A nemzeti értékek kezelése és ugyanakkor mindenféle feltételezett elbeszélő struktúra visszautasítása egyfajta vizuális költészetet alkot, amely elvezeti a látogatót a saját tapasztalatainak naplószerű elemzéséhez.

ANA HUŠMAN

Ana Hušman (született 1977-ben Zágrábban – Horvátország) a zágrábi Képzőművészeti Akadémián végezte tanulmányait. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Gwangju Biennálé, Kína, 2012; October Salon, Belgrád, Szerbia, 2012; Kunstverein Medienturm, Graz, Ausztria, 2012; Ludwig Múzeum, Budapest, 2010; Ura, Isztambul, 2008; Stuttgarter Filmwinter, Németország, 2009; Nemzetközi Film Fesztivál Rotterdam, Hollandia, 2009; 25 FPS Nemzetközi Film Fesztivál, Zágráb, 2008; és DOK, Leipzig, 2006. Jelenleg Zárábanban él.

Hušman művészete a minden nap tevékenységekhez kapcsolódik, olyan témaakra összpontosít, mint a nőiesség ábrázolása vagy a nyelv, történelem és identitás közötti összefüggések. A filmjeiben az animációban rejő lehetőségeket vizsgálja, és olyan stílust alakít ki, amely a műkedvelés és a dokumentumfilm hagyományait ötvözi. Alkotásai a normativitást boncolgatják, és ennek változásait, valamint azt, ahogyan ez a világnezetet és társadalmi kapcsolatokat érinti.

KURT LACKNER & JULIO FALAGÁN

Kurt Lackner (született 1970-ben Ottensheimban – Ausztria) a linzi Képzőművészeti Egyetemen (Ausztria) tanult képzőművészettel. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Künstlervereinigung Maerz, Linz, 2013; Nordico *Stadtmuseum*, Linz, 2013; Salzamt Linz, 2013; Artemons, Hellmonsödt, Ausztria, 2013; Künstlerhaus Dortmund, Németország, 2012; és a Marschner Galéria, Wels, Ausztria, 2011. Jelenleg Linzben él.

Julio Falagán (született 1979-ben Valladolidban – Spanyolország) a spanyolországi Salamanca Egyetemen végzett képzőművészeti tanulmányokat.

Munkáit a következő helyszíneken állították ki: 6mas1 Galería, Madrid, 2014; Panal 361, Buenos Aires, 2014; Matadero, Madrid, 2014; Atelierhaus Salzamt, Linz, 2013; Weißensee Kreativstadt, Berlin, 2013; Liebre Galería, Madrid, 2012; La Casa Encendida, Madrid, 2011; és Espacio de Arte Contemporáneo de Almagro, Ciudad Real, Spanyolország, 2011. Jelenleg Madridban él.

Falagán a másodosztályú és kidobott anyagok birodalmát részesít előnyben, annak érdekében, hogy ábrázolja az univerzális problémákat, és a képzelt történeteket meg banális kérdéseket valóságig alakítsa. Munkáit az eredetiséget, a fikciót, hitet és erőt tükrözik. Lackner gyűjti azokat a tárgyakat, amelyek emlékeket és történelmet közvetítenek mind személyes, mind társadalmi vonatkozásban. Járja a bolhapiacokat, és összegyűjt minden, amit hasznosnak talál: stúdiófelvételeket, régi képeslapokat, hirdetéseket, lemezeket, játékokat. A művészek együttműködésének eredményeként képkollázsok születnek a folyoiratok és könyvek lapjaiból, melyeket a bolhapiacon és könyvkereskedésben találnak, és ezeket általában minden nap használati cikkek kíséretében állítják ki. Ezek az alkotások elmesélik tapasztalataikat, melyeket az általuk meglátogatott városokban gyűjtöttek, és ötvözik benyomásaiat a közös tudatalattival.

SANDRO MARASCO

Sandro Marasco (született 1973-ban Pressiceben – Olaszország) az urbinói (Olaszország) Képzőművészeti Akadémián tanult. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Pietro Cavoti Városi Múzeum, Galatina, Olaszország, 2013; Sala Superiore del Centro di Documentazione Archeologica di Ceglie, Messapica, Olaszország, 2013; Spaziosei Galéria, Monopoli, Olaszország, 2013; Cantieri Teatrali Koreja, Lecce, Olaszország, 2012; és Fonderia delle Arti, Róma, 2012. Jelenleg Galatinában, Olaszországban él.

Marasco társadalmi természetű témaikat boncolgat, mint a munkaerőpiac vagy a hírességek élete, általában az egzisztenciális megközelítésből vizsgálva. Projektjei a kollektív paradoxonokat és meghitt attitűdöket ábrázolják, melyek korunkat jellemzik. Ezek gyakran a hallgatóság részvételére számítanak, így a látogatók átveszik a társteremtők szerepét, és beépítik Marasco elképzeléseit a közszférába.

SÉRGIO MARQUES

Sérgio Marques (született 1980-ban Portóból – Portugália) a portói és az aveirói (Portugália) egyetemen tanult képzőművészettel. Munkáit a következő helyszínen állították ki: Aveiro Városi Múzeum, 2013. Jelenleg Portóból él.

Marques a tér, a test, a terület, a lehetőségek és entrópia fogalmát vizsgálja. Kombinálja a hagyományos médiához kapcsolódó „gyengébb” anyagokat a

kortárs elemekkel, mint például az elektronikai cikkek. Egy koncepciói és anyagi kutatást fejleszt annak érdekében, hogy fényre és mozgásra épülő alkotásokat hozzon létre, amelyek a látogató érzelmi és intellektuális képességeit is megmozgatják.

NUVOLA RAVERA

Nuvola Ravera (született 1984-ben Genovában – Olaszország) a genovai Képzőművészeti Akadémián tanult, és a milánói CFP Bauerben végzett fotóművészettel. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: SI Fest, Savignano sul Rubicone, Olaszország, 2014; Chan Művészeti Galéria, Genova, 2013; Villa Croce, Genova, 2013; Palazzo Ducale, Genova, 2012; és Fabbrica del Vapore, Milánó, 2012. Jelenleg Genova és Milánó között ingázik.

Ravera munkái önéletrajzi témaikkal kezdődnek, majd fokozatosan áttérnek a magánszférából a közszféra közszférába, folytonos kölcsönhatást biztosítva. Annak szükségessége, hogy egy személyes történetet alakítson ki, amely a közösséget kortárs kontextusba helyezi, elvezetik őt egyfajta fotósorozatba és installációkba ágyazott megosztott elbeszéléshez. Tanulmányai a művészetre összpontosítanak, amely összefonódik az életével, és hosszú utazásokat foglalnak magukban az önrendelkező anarchista közösségekbe, melyek hozzásegítették, hogy megismerje különböző népcsoportok folklórművészétét és szokásait.

EMANUELA RIZZO

Emanuela Rizzo (született 1983-ban Leccében – Olaszország) a leccei Képzőművészeti Akadémián, majd a milánói Brera Akadémián tanult. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Palazzo Vernazza, Lecce, 2014; és Parco Torcito, Lecce, 2013. Jelenleg Milánóban él.

Rizzo munkáiból a képek egy adott folyamatot követően jelennek meg, és az átmenet nyomait tükrözik, egy tevékenység részleteit, melyet a művész vezényel. Installációi általában a minden nap tevékenységeket dokumentálják – például futballmérkőzés vagy egy beszélgetés – finom, kis gesztusokon keresztül. Ezekben az alkotásokban a közösségi tevékenységekhez, ügynökségekhez és önszerveződésekhez kapcsolódó témákat tárja fel.

DANA STANA-RATĂ

Dana Stana-Rată (született 1970-ben Temesváron – Románia) a temesvári Nyugati Egyetemen végzett képzőművészettel. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Képzőművészeti Galéria, Craiova, Románia, 2013; Képzőművészeti Múzeum, Arad, Románia, 2012; Képzőművészeti Múzeum, Brassó, Románia, 2011; IH Galéria, Pécs, Magyarország, 2010; Zentrifuge

Galéria, Nürnberg, Németország, 2010; Képzőművészeti Múzeum, Temesvár, 2009; és a Delta Galéria, Arad, 2007. Jelenleg Aradon él.

Stana-Rață az idő és tér különböző koncepcióit vizsgálja, általában ezek nem nyugati eredetét, hogy ábrázolja a rend és káosz közötti feszültséget. Kutatja az anyagi folyamatokat – beleértve az ázsiai készírást –, és gyakran készít pszichológiai természetű munkákat, melyek az alternatív világnézetet szemléltetik.

FELIX-BENEDIKT STURM

Felix-Benedikt Sturm (született 1988-ban Linzben – Ausztria) képzőművészettel és szociológiát tanult a linzi Egyetemen. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Raumschiff, Linz, 2014; Fotohof, Salzburg, Ausztria, 2013; Fluc, Bécs, 2013; Kulturbahnhof, Kassel, Németország, 2013; és Kunsthalle Weißensee, Ausztria, 2012. Jelenleg Hörschingben (Ausztria) él.

Sturm a fordítás és tolmacsolás tevékenységeiben érdekelte, és ismeri a kódokat, amelyek eletterünk helyszíneit alakítják. Ezeket a folyamatokat minimalista módon alakítja művészetté. Szobrai és installációi kész termékeket tartalmaznak, vagy nagyon sajátos, válogatott anyagokat, melyek különböző formákat öltenek, gyakran geometriai természetűeket, melyek az emberi érzékelésre támaszkodnak.

VILDAN TURALIC

Vildan Turalic (született 1984-ben Gradiškában – Bosznia-Hercegovina) a linzi (Ausztria) Iparművészeti és Képzőművészeti Egyetemen végezte tanulmányait. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Fotohof Galéria, Salzburg, Ausztria, 2013; Linzi Egyetem, 2012 és 2011; Pfarrplatz, Linz, 2012; Weißensee Kunsthochschule Berlin, 2012; Austria Tabak Werke, Bécs, 2010; és Schirmacher, Linz, 2008. Jelenleg Linzben, Ausztriában él.

Turalic az emlékezetre épít, a kultúra és természet közötti feszültségre, valamint a tére –, legyen ez absztrakt vagy sajátos. Az ideig-óráig tartó pillanatok érdeklik, és gyakran azok, akik a társadalmi változásokban érintettek, ezért minden ezzel kapcsolatos szituációt vizsgál. Megragadja a sajátos pillanatokat a fotóművészeti, videoművészeti és installációk használatán keresztül.

REMIGIJUS VENCKUS

Remigijus Venckus (született 1981-ben Vijoliaiban – Litvánia) design és művészettörténet szakon végzett a Šiauliai Egyetemen, Litvániában. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Kelmė Regionális Múzeum, Litvánia, 2010; Raudoné Kastély, Litvánia, 2010; Fotóművészeti Galéria, Panevėzys,

Litvánia, 2010; Musé Club, Vilnius, Litvánia, 2009; és Pod Podłoga Galéria, Lublin, Lengyelország, 2009. Jelenleg Kaunasban, Litvániaban él.

Venckus munkáiban a történelem, tudatalatti, népi kultúra és ábrázolás közötti összefüggéseket vizsgálja. Fényképei a férfitestet ábrázolják, mint olyan elemet, amely aktívan válaszol az élő környezet kihívásaira. Különösképpen az akt hagyományait vizsgálja romantikus szemléletben, új értelmezést adva a műfajnak a technológián keresztül.

KATEŘINA VORLOVÁ

Kateřina Vorlová (született 1985-ben Stodban – Cseh Köztársaság) a prágai Képzőművészeti Akadémián, majd a stockholmi Képzőművészeti Egyetemen tanult. Munkáit a következő helyszíneken állították ki: Marzee Galéria, Nijmegen, Hollandia, 2013; és a DOX, Prága, 2012. Jelenleg Pardubicében él, a Cseh Köztársaságban.

Vorlová olyan szobrokat és installációkat készít, amelyek az emberi testet ábrázolják, különösképpen ennek a tárgyakhoz viszonyított kölcsönhatását. „Egyszerű” anyagokat használ –to use en dash dec code 8211, hex code 2013,html.no &# 8211, például papírt, cukrot, szenet és krétát –, hogy ábrázolja a lélet és ennek múló voltát. Munkái költői és érzelmi minőséggel rendelkeznek megidézve az élet pillanatainak egyedi voltát és az élet törékenységét.

WHAT IS CreArt?

**CREART ACTIVITIES
ORGANISED 2012-2015**

PARTICIPANT ARTISTS SO FAR

WHAT IS CreArt?

CreArt (Network of Cities for Artistic Creation) is an European cultural cooperation project focused on the promotion of artistic creativity. Coordinated by the Fundación Municipal de Cultura of the City of Valladolid, it was selected in the 2012 Culture Programme Call to receive funds from the European Commission for a 5-year period.

Over the last year and a half we have been developing an intense programme for the promotion of artistic creativity in Europe. Its activities include the set up of a professional system of mobility for artists and artworks; the organization of Artist in Residence programmes; workshops lead by prestigious artists; seminars and conferences with the participation and collaboration of experts and Professors from European Universities; European travelling exhibitions, and research on local cultural policies in European medium-sized cities.

In CreArt we are aware of the importance of art and culture for the development of European citizenship and of cultural heritage in our common territory. Therefore, it is essential to provide access –to both specialized audiences and the general public–, to the CreArt project and its activities.

INFORMATION OF THE PROJECT

DURATION: May 2012- April 2017

COUNTRIES: Spain, The Netherlands, Romania, Czech Republic, Lithuania, Italy, Austria, Norway, Portugal, Croatia

PLANNED ACTIVITIES

- 4 travelling exhibitions around the CreArt cities.
- Artist workshops
- Annual Celebration of the European Day of Artistic Creativity
- Artist in Residence Programmes
- Conferences, seminars and meetings on cultural cooperation.
- Research Study about the promotion of Artistic Creativity in medium-sized cities
- CreArt Ambassadors Network

OFFICIAL WEB SITE S

www.creart-eu.org

www.europeandayofartisticcreativity.eu

www.creativeideasbank.eu

PARTNER INSTITUTIONS

Fundación Municipal de Cultura. Ayuntamiento de Valladolid (ES)

CreArt Coordinator

Juan González-Posada M.

Fundación Municipal de Cultura

Ayuntamiento de Valladolid

C/ Torrecilla Nº 5. 47003 Valladolid. Spain

creart@creart-eu.org

+34983426264

Câmara Municipal de Aveiro (PT)

Gabriela Mota Marques

Coordinator CreArt

mgmarques@cm-aveiro.pt

+351234406300

Centrul Cultural Județean Arad. Arad County (RO)

Ana Maria Dragoș

Manager

Arad County Cultural Center

Str. G. Baritiu, no.16

Arad, Arad County. 310150, Romania

anamaria_dumitorean2000@yahoo.com

0040-0357-405386

Comune di Lecce (IT)

Lorenzo Madaro - Direttore artistico CreArt- Lecce

Ufficio Europa - Comune di Lecce

lorenzo.madaro@comune.lecce.it

Comune di Genova (IT)

Emilia Marieta Saglia

Comune di Genova

Direzione Cultura e Turismo

Ufficio Cultura e Città

Piazza Matteotti 9. 16123 Genova. Italia

emiliamarieta@comune.genova.it

Tel: (+39) 010 5573972

Fabio Tenore

Comune di Genova

Direzione Cultura e Turismo

Ufficio Cultura e Città
Piazza Matteotti 9. 16123 Genova. Italia
ftenore@comune.genova.it
tel. 010 5573971

Stichting id11- Delft (IT)
Paul Giesen, Coordinator
www.id11.nl
info@id11.nl

Consiliul Județean Harghita (RO)
Zonda Erika, CreArt project manager,
zondaerika@hargitamegye.ro

Abraham Margit, contact person, CreArt project financial responsible,
abrahammargit@hargitamegye.ro

EU Projects Department
General Directorate of Programs and Coordinated Institutions
Harghita County Council
Tel: +40 266-207.701 - 1313

PI „ARTKOMAS“ – Municipality of Kaunas (LT)
PE Artkomas
Siaures pr. 5-15, Kaunas, LT-49189, Lithuania
www.menasdvaruose.lt
Facebook: CreArt Kaunas

Director/ Coordinator
Mr. Olegas Darcanovas
+370 616 43643
artkomas@gmail.com

Project Manager/ Expert
Ms. Ruta Mašanauskaitė
kaunascreart@gmail.com

Kristiansand Kommune (NO)
Angjerd Munksgaard
Advisor
Office of the Director of Culture
Municipality of Kristiansand
Angjerd.Munksgaard@kristiansand.kommune.no

Stadt Linz – Linz Kultur (AT)
Holger Jagersberger
Atelierhaus Salzamt
Obere Donaulände 15. 4020 Linz
salzamt@mag.linz.at
<http://salzamt.linz.at>
<http://blog.salzamt-linz.at>

Magistrát města Pardubic (CZ)
Ms. Lucie Břízová
Head of the Department of Culture and Tourism
Municipality of Pardubice
Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice. Czech Republic
Phone: + 420 466 859 535
Mobile: +420 736 519 016
lucie.brizova@mmp.cz
www.pardubice.eu

Mrs. Ivana Panochová
Manager of City Gallery Pardubice
nám. Republiky 1, 530 02, Pardubice. Czech Republic
Mobile: +420 777 820 267
panochova@gmpardubice.cz
www.gmpardubice.cz

Vilniaus rotušė (LT)
Laima Nerkeviciene. Deputy Manager
vrotuse@centras.lt
Didžioji 31. LT-01128 Vilnius
+37052618007

Hrvatsko društvo likovnih umjetnika – HDLU (HR)
Croatian Association of Artist
Josep Zanki. President
Trg žrtava fašizma 16
10000 Zagreb
<http://www.hdlu.hr>
zankijosip@gmail.com

CreArt ACTIVITIES ORGANISED 2012-2015

2013

CONFERENCE CreArt “*Developing artistic creativity in European cities. New ways in crisis situations*”, 7 February in Miercurea –Ciuc (Harghita, Romania) with the participation of Jonathan Vickery (Director MA Global Media and Communication, Centre for Cultural Policy Studies, University of Warwick, UK), Valentina Montalto (Researcher in charge of KEA Regional, KEA European Affairs, Brussels), Nicoleta Salcudean (Researcher in the Department of Philosophy and lecturer in the Department of Cinema and Media Studies at Babes-Bolyai University, Romania, PhD in European Cultural Policies) and Emilia Saglia (Comune di Genova, Projects manager CreArt Genova and Creative Cities).

ARTISTS WORKSHOP coordinated by Antonio López and Cristóbal Toral. 25 February - 1 March in Laboratory of the Arts, Lava, Valladolid. Participant artists: Onisim Colta (Arad), João Pedro Trindade (Aveiro), Merel van Engelen (Delft), Leonard Sheriff (Genoa), Ruben de Michellini (Genoa), Szende Melinda Gidó (Harghita), Vytautas Tautkevičius (Kauñas), Camilla Lilleengen (Kristiansand), Hannah Winkelbauer (Linz), Ina Hsu (Linz), Ondrej Petrlik (Pardubice), Algirdas Gataveckas (Vilnius), Remigijus Gataveckas (Vilnius), Andrés Sánchez García (Valladolid), Daniel Simeonov Yordanov (Valladolid), Eduardo Alonso Rico (Valladolid), Elisa Rodríguez González (Valladolid), Enrique González Reche (Valladolid), Eva del Fraile Fiz (Valladolid), Isidoro Moreno López (Valladolid), Jaime Martínez Arribas (Valladolid), Luis Pérez Martín (Valladolid), Miguel Ángel Tapia Palomo (Valladolid), Pablo Giménez Olavarria (Valladolid), Santiago Bellido Blanco (Valladolid).

1st Edition of the EUROPEAN DAY OF ARTISTIC CREATIVITY celebrated in all the CreArt cities the 21 March

1st CreArt EXHIBITION, “*More Real than the Reak*”, curated by Ilaria Bonacossa, was presented in Valladolid (Spain), Lecce (Italy) and Arad (Roma-

nia) between **21 June and 5 January 2014**. Selected artists: Adrian Sandu (Arad), Joao Pedro Trindade (Aveiro), Rodrigo Malvar (Aveiro), Virgis Ruseckas (Kaunas), Lidia Giusto (Genoa), Márton Ildikó (Harghita), Veres Imola (Harghita), Marit Roland (Kristiansand), Annalisa Macagnino (Lecce), Ulrich Fohler (Linz), Elke Meisinger (Linz), Mark Sengstbratl (Linz), Radek Kalhous (Pardubice), Ondrej Bachor (Pardubice), Germán Sinova (Valladolid), Eduardo Hurtado (Valladolid), Zygimantas Augustinas (Vilnius).

ARTIST IN RESIDENCE in **Delft** (Delft Op Zicht) for **7** artists during **2** months (**August-September**). Selected artists: Alexander Glandien (Linz), Tvrtnko Buric (Genoa), Bernadisiute Dovile (Vilnius), Amaya Bombín (Valladolid), Lieke Snellen (Delft), Leonard Sherifi (Genoa), Ruta Butkute (Kaunas), Nino Strohecker (Linz).

ARTIST IN RESIDENCE in **Linz** for **8** artists during **2** months (**April_november**). Selected artists: Dinu Bogdan (Arad), Giorgia Marras (Genoa), Annalisa Macagnino (Lecce), Martin Dašek (Pardubice), Patricia Sandonis (Valladolid), Julio Falagán (Valladolid), Jolanta Kyzikaite (Vilnius), Ruta Butkute (Kaunas).

SEMINAR CreArt “*The art in the Research Studies on Cultural Policies. Cases Studies of European cities*”, **27 September** in **Arad** (Romania) with the participation of Thomas Perrin (associate researcher at PACTE - CNRS research centre, University of Grenoble and at the University Institute of European Studies of Barcelona), Rebecca Amsellem (Doctorante in the Centre d'économie de la Sorbonne. Université Paris), María Iglesias, and Elisa Grafulla (from the European Cultural Agency KEA European Affairs, based in Brussels).

SEMINAR CreArt “*Shifting AiR Strategies*”, **14 December** in **Delft** (Netherlands) with the participation of Jan Willem Schrofer, former director of the Rijksakademie Amsterdam; Georgi Nikich, director of the Moscow Union of Exhibitions Halls; Leontine Meijer van Mensch, lecturer of heritage theory and professional ethics at the Reinwardt Academy, Amsterdam.

DEVELOPMENT OF THE STUDY “*Contribution of artistic creation to local development*”, coordinated by KEA European Affairs with the collaboration of the CreArt cities. Final results will be published in 2015.

2014

ARTISTS WORKSHOP “*The memory in your pocket*” coordinated by **Luca Vitone**.

17-21 March in Museo Santa Croce of Genoa. Participant artists: Adel Oberto (Genoa), Adrian Sandu (Arad), Annalisa Macagnino (Lecce), Belén Rodríguez González (Valladolid), Dovile Martinatyte (Vilnius), Faxen (Linz), Imre Berze (Harghita), Ines Rocha (Aveiro), Karen Petersen (Kristiansand), Laura Maria Baldo (Genoa), Luca Staccioli (Genoa), Maja Rozman (Zagreb), Maura Ghiselli (Genoa), Mieke Fokkinga (Delft), Sarka Zahalkova (Pardubice), Židrija Janusaite (Kauñas).

2º Edition of the EUROPEAN DAY OF ARTISTIC CREATIVITY celebrated in all the **CreArt** cities the **21 March**

2º CreArt EXHIBITION, “*White noise Black Words*”, curated by Miguel Amado, João Laia + Rosa Lleó, was presented in Vilnius (Lithuania), Zagreb (Croatia) and Miercurea-Ciuc (Harghita, Romania) between **4 July and 30 November**. Selected artists: Amaya Bombín (Valladolid), Ana Hušman (Zagreb), Dana Stana (Arad), David del Bosque (Valladolid), Emanuela Rizzo (Lecce), Felix Sturm (Linz), Fokus Grupa (Zagreb), Fülöp József (Harghita), Kateřina Vorlová (Pardubice), Kurt Lackner & Julio Falagan (Linz), Martin Dašek (Pardubice), Nina Hove (Kristiansand), Nuvola Ravera (Genoa), Patricija Gilyte (Kaunas) Remigijus Venckus (Kaunas), Sandro Marasco (Lecce), Saulius Dastikas (Vilnius), Sérgio Marques (Aveiro), Vildan Turalic (Linz).

ARTIST IN RESIDENCE in Delft for **7 artists** during 2 months (**August-September**), within the Car Art Festival. Selected artists: André Vieira (Aveiro), Bartis Elemer- Marton (Harghita), Carlos Sanz Aldea (Valladolid), Eddy Kaijser (Delft), Fernando Guijar Cadenato (Valladolid), Martina Kartelo (Zagreb), Roberta Menechini (Genoa).

ARTIST IN RESIDENCE in Linz for **8 artists** during 2 months (**August-September**). Selected artists: Imola Veres (Harghita), Jan Zdvorak (Pardubice), Katerina Drzkova (Pardubice), Marianne Hamersma (Delft), Marit Roland (Linz), Nuvola Ravera (Genoa), Patricija Gilyte (Kaunas), Saelia Aparicio (Valladolid).

ARTIST IN RESIDENCE in Kaunas for **4 artistas** during 2 months (**May-July**). Selected artists: Alice Caracciolo (Lecce), Enrico Ingenito (Genoa), Melita Matović Fligler (Zagreb), Petter Solberg (Kristiansand).

ARTIST IN RESIDENCE in **Kaunas** for **2 artists** during two weeks (**July**).

Selected artists: Adrian Rata (Arad), Francisco Mota (Aveiro)

ARTIST IN RESIDENCE in **Kristiansand** (**CreAiR**) for **4 artists** during 2

months (**October-November**). Selected artists: Rolina Nell (Delft), Vyginas Orlovas (Vilnius), Kinga Kovács (Harghita), Ana Paula Garcés (Aveiro)

CONFERENCE **CreArt** “*New ways to manage and finance artistic and creative spaces in Europe*”, **21 November** in **Lecce** (Italy) with the participation of Isabelle de Voldere, expert in Competitiveness and Innovation from IDEA Consult (Brussels), Olivier Le Guay, Editorial Manager of Forum d'Avignon (Paris), Marc-Hector Vanderhaegen, programme manager in Creative Europe (European Commission), Horst Hörtner, Director of Ars Electronica Futurelab (Linz), Marta Borreguero, consultant at Artrimetria (Barcelona), María Iglesias, Head of Research and Analysis at KEA European Affairs (Brussels) and Sarah Ciraci (artist)

DEVELOPMENT OF THE STUDY “*Contribution of artistic creation to local development*”, coordinated by KEA European Affairs with the collaboration of the CreArt cities. Final results will be published in 2015.

2015

3º Edition of the EUROPEAN DAY OF ARTISTIC CREATIVITY celebrated in all the **CreArt** cities the **21 March**

3º CreArt EXHIBITION, “*The City and me*”, curated by Lucas Cuturi that will be presented in: Pardubice: (City gallery Pardubice, House of Jonah –Eastbohemian Gallery of Pardubice, FONS gallery) from 30 June- 31 August, then in Linz (Salzamt and 3-5 small locations - galleries, artist run spaces) from 16 September- 30 October and finally in Genoa (Palazzo Ducale - TBC): from 20 November- 10 January 2016.

Participant artists: Mihai Sălăjan and Sergiu Sas (Arad), Hermano Noronha (Aveiro), Leonard Sherifi and Luca Staccioli (Genoa), Zsolt Iochom (Harghita), Petter Solberg (Kristiansand), Rossella Piccinno (Lecce), Markus Hofer, Martin Sturm and Evalie Wagner & Teresa Fellinger (Linz), Simona Zemaizyte (Kaunas), Group OffCity, Lukas Hajek and Jan Zdvorak (Pardubice), Belén Rodríguez and Patricia Sandonis (Valladolid), Jonas Anicas (Vilnius), Luiza Margan and Maja Rožman (HDLU, Zagreb)

ARTIST IN RESIDENCE in Linz for 8 artists during 2 months (**May-August**). Selected artists: Pavle Pavlović (Zagreb), Offcity Collective (Pardubice), Mieke Fokkinga (Delft), Martin Zverina, (Pardubice), Belén Rodríguez (Valladolid), Tanja Deman (Zagreb), Nicoleta Stoica (Arad), Agne Juodvalkyte (Vilnius)

ARTIST IN RESIDENCE in Kaunas for 5 artistas during 2 months (**May-July**). Selected artists: Małgorzata Jagiello (Genoa), Sois de traca, Elisa Morais and Maria Alvarez (Valladolid), Annalisa Pisoni Cimelli (Genoa), Francisco Javier Villa Romero (Valladolid)

ARTIST IN RESIDENCE in Kaunas for 2 artists during two weeks (**July**). Selected artists: Rogerio Guimaraes (Aveiro), Ivona Juric (Zagreb), Julio Sendino (Valladolid)

ARTIST IN RESIDENCE in Kristiansand (CreAiR) for 4 artists during 2 months (**October-November**). Call to be launched soon

PARTICIPANT ARTISTS SO FAR

VALLADOLID

Amaya Bombín
Belén Rodríguez González
Carlos Sanz Aldea
David del Bosque
Eduardo Hurtado
Fernando Guijar
Germán Sinova
Paco Villa
Julio Sendino
Elisa Morais y María Álvarez
(Sois de traca)
Julio Falagán
Patricia Sandonis
Saelia Aparicio

Workshop with Antonio López:
Andrés Sánchez García
Daniel Simeonov Yordanov
Eduardo Alonso Rico
Elisa Rodríguez González
Enrique González Reche
Eva del Fraile Fiz
Isidoro Moreno
Jaime Martínez Arribas
Luis Pérez
Miguel Ángel Tapia Palomo
Pablo Giménez Olavarria
Santiago Bellido Blanco

ARAD

Adrian Rata
Adrian Sandu
Dana Stana
Dinu Bogdan

Nita Mocanu
Onisim Colta
Mihai Salajan
Sergiu Sas

HARGHITA

Bartis Elemer- Marton
Ildikó Márton
Imola Veres
Imre Berze
József Fülöp
Kinga Kovács
Szende Melinda Gidó
Zsolt Iochom

AVEIRO

Ana Paula Garcês
André Vieira
Francisco Mota
Ines Rocha
João Pedro Trindade
Rodrigo Malvar
Rogério Guimarães
Sérgio Marques
Hermano Noronha

LINZ

Alexander Glandien
Elke Meisinger
Faxen
Felix Sturm
Hannah Winkelbauer
Ina Hsu
Kurt Lackner & Julio Falagan
Mark Sengsbratl

Nino Strohecker
Ulrich Fohler
Vildan Turalic
Markus Hofer
Martin Sturm
Evalie Wagner &
Teresa Fellinger

KAUNAS

Patricija Gilyte
Remigijus Gataveckas
Ruta Butkute
Virgis Ruseckas
Vytautas Tautkevicius
Židrija Janusaite
Simona Zemaizte

VILNIUS

Agnė Juodvalkytė
Algirdas Gataveckas
Dovile Bernadisiute
Dovile Martinatyte
Jolanta Kyzikaite
Remigijus Gataveckas
Saulius Dastikas
Vygintas Orlovas
Žygmantas Augustinas
Jonas Anicas

DELFT

Eddy Kaijser
Like Snellen
Marianne Hamersma
Merel van Engelen
Mieke Fokkinga
Rolina Nell

KRISTIANSAND

Camilla Lilleengen
Karen Pettersen
Marit Roland
Nina Hove
Petter Solberg

HDLU-ZAGREB

Ana Hušman
Fokus Grupa
Ivana Jurić
Maja Rožman
Martina Kartelo
Melita Matovic Fliger
Pavle Pavlovic
Tanja Deman
Luiza Margan

GENOA

Adel Oberto
Annalisa Pisoni Cimelli
Enrico Ingenito
Giorgia Marras
Laura Maria Baldo
Leonard Sherifi
Lidia Giusto
Luca Staccioli
Maura Ghiselli
Nuvola Ravera
Roberta Menechini
Ruben de Michellini
Tvrtko Buric

LECCE

Alice Caracciolo
Annalisa Macagnino
Emanuela Rizzo
Rossella Piccino

PARDUBICE

Jan Zdvorak
Katerina Drzkova
Kateřina Vorlová
Martin Dašek
Martin Zverina
OFFCITY Collective
Ondrej Bachor
Ondrej Petrlik
Radek Kalhous
Sarka Zahalkova
Lukas Hajc

This catalogue has been made with the occasion of the CreArt European Exhibition “White Noise, Black Words” that during 2014 was presented in Vilnius (Lithuania), Zagreb (Croatia) and Harghita County (Romania), under the CreArt project (Network of Cities for Artistic Creation) funded by the Culture Programme (2007-2014)

"This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein."

